

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
Нью Йорк (212) 227-5250

PIK LXXXVIII Ч. 83.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК ВІДТОРОК, 5-го ТРАВНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 5, 1981

No. 83.

VOL LXXXVIII

УНС виплатив відсотки

від боргових зобов'язань

Джерзі Сіті, Н.Дж. — 3 Головної Канцелярії УНС-оюзу повідомляють, що на початку квітня ц.р. виплачено всім власникам боргових зобов'язань, які позичили УНС-оюзу понад 3,862,000 дол. своїх ощадностей, чергові рати у висоті 12 відсотків на загальну суму 123,700 дол. Власники позичок у висоті 1,000 до 4,000 дол. включно одержали відсотки за попередню півріччя, від 1-го жовтня 1980 року по 1-го квітня 1981 року; члени позички яких виносять 5,000 дол. або більше, одержали відсотки за попередній квартал, від 1-го січня 1981 року по кінець березня 1981 року.

УНС-оюзу почав погашати позички від членів ще від 1975 року і цими позичками сплачував банкові позички, затягнені на будову нових приміщень.

В 1980 році будинок приписується у висоті 1,743,540 дол., на 229,035 дол. більше чим рік раніше. Всіх видатків, не включаючи річної амортизації будинку і

устаткування, було у минулому році у висоті 1,553,000 дол. Будинок є тепер повністю винайманий і в 1981 році повинен принести з чиншів приблизно 2,000,000 дол.

З огляду на це, що речення теперішніх позичок є різний (від одного до п'яти років), приймається кожнорічно нові позички і цими позичками сплачуються вигасаючі позички.

Хоч відсоткова стопа за такі позички була передбачена у висоті 8 відсотків річно, члени одержують тепер 12 відсотків. Почавши від чергового кварталу, Дирекція Дому постановила виплачувати відсотки у висоті, яку в даний час будуть платити банки за 30-місячні сертифікати.

Члени, заінтересовані внести свої позички, просять зголошуватися до Головної Канцелярії на адресу: 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303, або телефонічно на число (201) 451-2200 у Нью Джерзі та (212) 227-5250 у Нью Йорку.

Увечері, в четвер, 2-го

липеня, від 6-ї год. до 9-ї год. буде реєстрація, яка продовжується в п'ятницю, 3-го липня, з 8-ї години ранку до 1-ї в обід, одночасно вже з науковими сесіями, які проходять паралельно від 9-ї год. ранку до 12-ї опівдні. Спільний обід розпочинається пів години пізніше і триватиме до 1:30 год. дня. Пообіди з 2-ї години знову проходять мурт наукові сесії до 5-ї години по полудні, і рівночасно провадитиметься реєстрація ці ж три години для тих, хто прибув пізніше. О 8-ї години ввечера запланована товариська зустріч.

Суботній день з'їзду знову розпочинається реєстрацією від 8-ї ранку до 12-ї

Роман Татарський перевибраний на голову Окружного Комітету УНС-оюзу в Детройті

У неділю, 12-го квітня ц.р., у залі Українського Народного Дому при вул. Мартін у Детройті, відбулися Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділу УНС. Окружний Комітет об'єднав 20 Відділів, з того 13 в Мичиген, три в північному Огайо та чотири в південному Онтаріо, (Канада). У них з'організованих біля три тисячі членства.

Голова Роман Татарський, відриваючи Збори, заявив, що до участі зголошилося 37 делегатів від 13-ти Відділів та члени-гості, разом 55 учасників. Тим часом Збори є правосильні. Варто відмітити, що це були найчисленніші Збори від 20 років. Це каже, що значення та зацікавленість УНС-оюзом у громаді зростає.

Діловими нарадами провела Президія у складі: Володимир Бойд-Борисевич — президент, мгр Олександр Серафим — заступник і Григорій Корб'як — секретар. У склад Президії входили: Володимир Рідик — почесний голова, Р. Куропась і Е. Репета — головні радні. Екзекутив УНС репрезентував головний секретар Володимир Сохан. Короткі, але вичерпні звіти членів Управи навітлювали діяльність у минулому каденції. Голова Окружного Комітету УНС Р. Та-

тарський казав, що Округа в минулому каденції виявилася із свого найважливішого завдання бездоганно, приєднавши 176 нових членів. Окружний Комітет виконав 84 відсотки наміченої квоти і тим здобув третє місце серед усіх Округ. Побіжно згадавши суспільну діяльність, голова зупинився на листі від новоизбраного єпископа Іннокентія Лотоцького, в якому Владика дякує за гратуляції з приводу хіротонії та висловлює прихильне відношення до УНС та його хосенної роботи. Обидва заступники: В. Бойд-Борисевич і Р. Куропась у своїх звітах казали, що свої зав-

(Продовження на ст. 5)

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНІЦІ УНС

Ричмонд, Вірджинія. — Заходами 34-го Відділу Українського Народного Союзу тут в суботу, 16-го травня ц.р., в залі „Авер Лейд оф Лордс" при 8200 Вудмен-роуд, відбуваються традиційні вже весняні вечірні. Коктейль — год. 7-ма урочиста, концерт ансамблю „Намисто" — 7:45 до 8:30; забава з танцями при звуках оркестри В. Осередчука від 8:30 до 12:30. Зголошуватися можна на число телефону: (804)232-3381.

ЗАЯВА ТА ЗАКЛИК

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу в складі: Богдан Футей, Іван Геврик, Іван Телюк, о. митрат Степан Біляк та Богдан Гнатюк, перевела в дні 21-го до 27-го березня 1981 року перевірку за 1980 рік майна, діловодства й організаційного стану УНС-оюзу, Видавництва „Свобода", Корпорації Дому УНС-оюзу і відпочинкової оселі „Союзівка".

Головна Контрольна Комісія ствердила наступне:

1. Майно Українського Народного Союзу зросло на день 31-го грудня 1980 року до суми 45,188,488 дол. Сума зібраних вкладок забезпечення членів за 1980 рік вилася 2,942,404 дол., а відсоткова стопа від всіх інвестицій УНС-оюзу підніслася до 6 відсотків.

2. Кампанія приєднання нових членів дала в 1980 році 2,239 членів забезпечених на загальну суму 5,835,000 дол., не зважаючи на брак постійних організацій та неактивність у членській кампанії значного числа Відділів.

3. Рекордний Відділ полагодував справи видачі нових грамот, виготовляв звіти і протоколи та переводив облік членства швидко і справно. Він провадив кореспонденцію із секретарями Відділів та членами, точно і вичерпно відповідає на всі письмові запити.

4. Редакційний склад „Свободи" та „Українського Тижневика" згідно з планом поповнено і праця в обох редакціях наладжена. Видавництво „Свобода" вже поповнило свій персонал і закупило потрібні друкарські машини та устаткування. Щоб використати наявні технічні можливості Видавництва, треба збільшити виконання друкарських робіт на замовлення.

5. Корпорація Дому УНС-оюзу одержала за винайм приміщення в Українській Будівлі суму 1,718,248 дол. Корпорація виплатила УНС-оюзу на сплату відсотків суму 228,750 дол., а членам УНС-оюзу відсотки за боргові зобов'язання в сумі 386,087 дол. Позичка від членів УНС-оюзу на боргові зобов'язання виносилася на день 31-го грудня 1980 року 3,862,200 дол.

6. Загальний прихід відпочинкової оселі Союзівки за 1980 рік дав суму 521,431 дол., а розходи за цей час виносили 525,193 дол., у висліді чого відновлено недобір на суму: 3,762 дол. Тому Головний Екзекутивний Комітет вже затвердив відповідну підвищу ціну за побут на Союзівці на черговий сезон. У звітовому році відбувалися на Союзівці зустрічі та з'їзди українських товариств та організацій, табори для дітей, курси українознавства, курс українських танців та тенісова школа. В святкові Дні Праці відбулися на Союзівці традиційні тенісові і плавацькі першості Української Спортової Централі Америки і Канади з участю понад 250 спортсменів. В 1980 році понад 4,000 гостей провели свої вакації на Союзівці, яка успішно сповняє ролі українського культурного центру з виступом наших мистецьких сил так старших, як і молоді.

(Продовження на ст. 6)

Я. СУСЛЕНСЬКИЙ

ВІДВІДАВ КЛІВЛЕНД

Клівленд, Огайо (С. Кік-та). — Колишній, протягом восьми років, в'язень Советського Союзу Яків Сусленський вже чотири роки живе в Ізраїлі і розвиває там діяльність з метою зблизити жидів з українцями в діаспорі. Тепер відбуває він шістьтижневий подорож з рамени заснованого Товариства Єврейсько — Українських зв'язків. Дні 21-го і 22-го квітня урочисто вів тут на зустрічі з представниками обох народів. Від українців гостя проводив голова Українських Злучених Організацій, Відділу УККА, д-р Богдан Футей і брав участь в усіх зустрічах.

Перший день Сусленський призначив на зв'язки з жидівською громадою і зустрівся з відділом зв'язків при Федерації Жидівських Організацій. В невеликому гурті провідників громадського життя жидів у Клівленді Я. Сусленський обговорив потребу порозуміння між обома народами та цілі спільного Товариства. Там зустрів він прихильність до своєї діяльності. Головою відділу зв'язків Федерації є адвокат Леррі Белл.

О год. 9.30 — 12-й увечері Я. Сусленський був гостем на програмі д-ра І. Манолеску у радіостанції ВЕ—РЕ. Ця станція усі 24 години доби передала виключно розмови з гостями у студії або зі слухачами та регулярно звітує новини в місті й світі. Як єдина такого роду станція в місті, вона має найбільше слухачів у всі пори дня. Д-р Манолеско, народжений в Румунії князь, відомий астролог з енциклопедичною освітою, знає міжнародних відносин і антикомунізм, — найпопулярніша особистість радіо. З таким модератором Я. Сусленський з Б. Футеєм могли добре навітлити правду про кому-

(Продовження на ст. 5)

Індія і Пакістан підготовляють

атомові вибухи

Нью Делі, Індія. — Не зважаючи на постанови Нуклеарного акту про непоширення атомової зброї з 1978 року, щораз більше країн потайки приготували свою атомову зброю. Авторитетні інформації з Індії казують, що підготували до нового пробного вибуху атомової бомби в районі Покаран на пустині Тигар, де вже відбувся 1974 року перший індійський атомовий вибух, добігає до кінця й експлозія матиме місце в близькому часі. У відповідь на те, Пакістан підготує пробу експлозії своєї атомової зброї.

Уряд ЗСА особливо занепокоєний тим, бо такі пробні вибухи атомової зброї в обидвох названих країнах були б зломанням договору між ними і ЗСА. ЗСА постають Індії збагачений уран для великої екстракції в Тарапур під умовою, що той уран не буде вжитий для побудови атомової бомби та що Індія не будуватиме такої бомби при допомозі збагаченого урану з інших джерел. Знов же щодо Пакістану, ЗСА планують поставання протягом декількох років поважної кількості різного роду зброї, яка є Пакістанові крім необхідної в обличчя советської загрози, однак обов'язуючи в ЗСА закони забороняють поставати

зброю й амуніцію країнам, які будують атомову зброю. Донедавня Індія і Пакістан заперечували офіційно, що вони будують атомову зброю; останньо високий речник індійського уряду, К. Сабрагманіам, заявив, що Індія мусить з оборонних міркувань такі бомби будувати. На думку індійських урядових чинників американське поставання зброї Пакістанові, бо це на її думку веде до війни між тими обидвома країнами. Вона сказала: „Єдиним нашим клопотом є те, що таке поставання зброї витворює ситуацію, в якій наближається війна. Головною небезпекою, є те, що без наміру розпочинати війну, така війна може вибухнути. А Індія мусить бути готова на всякий випадок". Індія не засуджує агресивного проникання СССР в тому обшірні, навіки шукає порозуміння з ним.

Уряд Пакістану ще й досі стверджує, що його побудова атомових споруд має на меті не тільки мирні цілі, а в першу чергу поставання електроенергії.

У світі

ВЕЛИКЕ ЗДИВУВАННЯ й занепокоєння в офіційних колах Вашингтону викликали вісті про побудову величезного летовища на малайському летовищі Гранада, на Караїбському морі. Острів цей має понад 100,000 мешканців, а летовище може обслуговувати після його викінчення десятки таких міст. У Вашингтоні поставили запит, кому і на що таке летовище потрібне. Шукуючи за відповіддю, стверджують, що якесь відношення до будови того летовища має Куба, чи вірніше Кастро, який, як відомо, виконує різні „ховські" завдання Москви. Сама Гранада була б не в силі фінансово спромогтись на побудову. Летовище має коштів понад 70 мільйонів доларів, а будують його інженери й робітники з Куби за кубинськими технічними специфікаціями. Американські чинники стверджують, що з того летовища можна буде без трудно наглядати й контролювати велику частину американського морського транспорту, наприклад 52 відсотки нафтового імпорту. Занепокоєння у Вашингтоні збільшує факт, що крім формальних дипломатичних стосунків між Гранадою і Кубою є ще між ними інші такі справи, які оправдують дуже численні контакти „на вершинах", з яких ні в місцевій пресі обидвох країн, ні в офіційних звітах немає ніяких відбитів.

В ПІВДЕННОАФРИКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ відбулися парламентарні вибори, в яких знов перемогла приваблива дотепер Національна партія. Конкуренційна Реформована національна партія здобула менше як 20 відсотків голосів. Таким чином Національна партія, хоч з меншим відсотком мандатів, але з абсолютною більшістю буде і далі творити уряд та керувати країною. Національна партія займає здешоване становище проти Советського Союзу та проти його механізації в Африці. З того приводу вже раніше поставали конфлікти між ЗСА і урядом Південноафриканської республіки. Наприклад в часі громадянської війни в Анголі Південноафриканська республіка категорично протиставилася перемозі червоних, а Вашингтон рішав акцептувати це. Крім цього Вашингтон засуджує расову політику в республіці, яка застерігає відповідними законами панування білих.

З КАРА ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що міжнародні переговори в справі міжнародної збройної сили, яка стояла б залогом в частині Синайського півострова після повного звільнення тієї території Ізраїлем. Йдеться про ту частину, яка згідно з фактичним мировим договором між Єгиптом і Ізраїлем буде демілітаризованою. Обидві договірні сторони також домовилися, що міжнародна збройна сила, має не своїм числом і своєю зброєю, але самою своєю символічною присутністю виконувати ролі. Спершу була концепція, щоб та збройна сила була під егідою Об'єднаних Націй. Однак останньою міністер закордонних справ Єгипту Бутрос Халі заявив, під сучасну пору є несправдоподібним, щоб та збройна сила була під прапором ООН. Таким чином Єгипет і Ізраїль унеможливають Советському Союзові і його сателітам вмишуватися, або принаймні мати вплив у ту справу. Згідно з повідомленнями єгипетської преси проблеми зв'язані з тією збройною силою слід вважати розв'язаними, а тільки у відповідний час буде це подане офіційно до публічного відома.

В СТОЛИЦІ АРГЕНТИНИ, Буенос Айрес, відбулася велика, мабуть найбільша дотепер демонстрація в справі оборони людських прав. Поліція не турбувала ані демонстрантів ані промовців, ані не відібрала транспарантів, як це нерідко бувало дотепер. Велику частину демонстрантів становили батьки й родини пропавших без вісті аргентинців, яким доказали, або закидали участь у терористичних виступах. Терористичні акти були недавно головною проблемою Аргентини. Тероризм лівих, а також, хоч у меншій мірі, правих організацій, коженденно забрав численні жертви. Врешті військова хунта, яка править країною, рішила скінчити з тією загрозою й дуже драстичними засобами почала розправлятися з терористами. До неї долучилися різні суспільні, добровільні оборонні організації, які мали зв'язки з урядовими чинниками, або і без того, розгортали велику активність. Наслідком того число пропавших без вісті дуже високе і тільки вряди-годи припадково знаходять їхні тіла.

ПОБИЛИ ПЛАХОТНЮКА НА ВУЛИЦЯХ КИЄВА

Микола Плахотнюк

засуджував советську військову інтервенцію в Афганістані та зберігав і розповсюджував статті і книжки, які суд визначив злочинним, себто: „Архіпелаг ГУЛаг" Солжениціна, „Жива історія" Карякіна, „Культи особи в біологічній науці" Жореса Медведєва, „Хроніка поточних подій", вірші Висоцького, Руденка, Нєкіпєлова, фотографії Сахарова, Солжениціна та інших „антирадянщиків".

У своїй останній словині, які йому поставили в обвинувачення: „впровадження советських військ до Чехо-Словацьчини в 1968 році назвав окупацією; говорив, що в СССР немає правдивого соціалізму і що порушуються закони конституції, що в спецлікарнях тримають здорових людей, Алтунян між іншим сказав: „Сьогодні на підставі доносу судять мене, застра моїх друзів, а післязавтра Вас. Це дуже небезпечні заходи... Це насправді суд над думкою і книгою. З книжками можна боротися тільки книжками, а не кийками і гратами".

Ось його головні злочини, які йому поставили в обвинувачення: „впровадження советських військ до Чехо-Словацьчини в 1968 році назвав окупацією; говорив, що в СССР немає правдивого соціалізму і що порушуються закони конституції, що в спецлікарнях тримають здорових людей, Алтунян між іншим сказав: „Сьогодні на підставі доносу судять мене, застра моїх друзів, а післязавтра Вас. Це дуже небезпечні заходи... Це насправді суд над думкою і книгою. З книжками можна боротися тільки книжками, а не кийками і гратами".

В Америці

РЕЧНИК ШПИТАЛЮ ім. Джорджа Вашингтона д-р Деніс О'Лірі заявив, що стан пресового секретаря Білого Дому Джеймса Брейлі після переведення другої операції задовільний. Тиснення крові нормальне, температури немає, пацієнт активний, багато розмовляє телефоном з родиною і зпівробітниками у Білому Домі, цікавиться подіями в світі. Лікарі-хірурги однак не цілком задоволені станом, бо вони вважають, що повітря все одно продовжатиме до мозку Брейлі, викликаючи тиск, біль й інші ускладнення. Д-р О'Лірі каже, що дуже часто маленькі отвори самі заживають і не треба поновного втручання хірургів, але він не може з певністю ствердити, що так воно і буде і в цьому випадку.

СПЕЦІАЛІСТИ ДОСТАВИЛИ, з допомогою великого пасажирського літака типу Боїнг—747, високопротірий літак Коламбію назад з Каліфорнії до Кейп Канаверал на Флориді, щоб там приготувати до чергового полету, який, на думку спеціалістів і речників космічних полетів, відбуватиметься осінню цього року. На летовищі Коламбію зустріли 500 робітників космічного центру і члени їхніх родин. Високопротірий корабель у прекрасному стані, — заявили спеціалісти, — і потребує тільки докладного перегляду.

АМЕРИКАНСЬКІ БЕНЗИНОВІ компанії стурбовані спадом запотребування на бензині і оливу до отримання будинків, а деякі навіть не мають де магазинувати запасів бензини і почали заходи для побудови спеціальних збірників. Дослідчі інститути, які в останніх трьох місяцях 1981 року перевели опити в цій ділянці стверджують, що американці зживають тепер значно менше бензини, як перед арабським ембарго в 1973-74 роках. До цього, на їхню думку, причинилися два фактори: значна пішка на бензині і економічній автомобілі, які зживають майже 50 відсотків менше бензини від ранішніх американських моделей. Крім того численні компанії відкрили нові джерела нафти в З'єднаних Штатах Америки. Програма консервації бензини, кажуть економічні спеціалісти, увінчалася повним успіхом, головню після того, як ОПЕК, країни експортери нафти, підвищили ціни на свій продукт майже кожного піроку. Тепер, кажуть деякі спостерігачі, це вже їхня проблема, що вони робитимуть з надпродукції своєї бензини.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ розпочала дебати над економічною програмою президента Роналда Регена, зокрема бюджетом Уряду в сумі 689 мільйонів доларів і другим проєктом демократів в сумі 713,7 мільйонів, який включав більш видатки Уряду на соціальні програми. Спостерігачі думають, що поки що так само передбачити висліді голосування, але в першій рунді голосування ні одна програма мабуть не здобуде потрібної кількості голосів.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН найменував ген. Едварда Л. Ровні на шефа Комісії для контролю зброєння і переговорів про скорочення стратегічної ядерної зброї з Советським Союзом. Ровні, як відомо, опонував до підписання в 1979 році договору, що його угодили були і підписали президент Джиммі Картер і советський лідер Леонід Брежнєв. Ген. Л. Ровні був тоді в складі комісії, яка опрацювала загалний договір, що його тоді підписали обидві сторони у Відні. Уважачи договір за некорисний для ЗСА, ген. Ровні зрезигнував і вів кампанію проти договору.

КОЛИШНІЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ Волтер Мондейл, виступаючи з промовою на конференції Крайової виховної асоціації заявив, що скорочення допомоги для шкільництва і виховних інституцій Адміністрації президента Роналда Регена на 25 відсотків, значно пошкодить не тільки шкільництво, але й оборону країни, бо буде менше випусників високих і технічних шкіл, потрібних тепер Департаментові оборони в добі технології. „Якщо ви вірні у сильну оборону Америки, ви мусите дбати про відповідне шкільництво і навчання молоді", — заявив Мондейл — під явними оплески присутніх. Згадуючи про підтримку американців для Регена, який бажає оздоровити американську економію, Мондейл підкреслив, що методи мають бути різні, але цілі однакові.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420) ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, не відповідаючи на запитання авторів. Авторі, які хочуть отримувати свої матеріали, повинні надати адресу, по якій їм можна надіслати матеріал. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНС 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва скрізь бачить життів

Всеросійська протидивська параноя поступово опановує ціле підсоветське життя. Незабаром ніяка партійна установа й ніякий советський уряд не зможе оминати „тієї“ проблеми. Остання, навіть незле, редагована, „Літературна газета“ також закрутилася у антисемітському вирі. Тільки у відрізненні до інших пресових органів вона жаждала перед „жидівською небезпечкою“ не в Києві, Львові, Тбілісі, Менську, а в...Польщі.

У Польщі перед Другою світовою війною було коло три мільйони жидівського населення. Життя не було б найгірше, враховуючи загальне господарське положення, але майже періодичні антижидівські виступи єврейської молоді падали на нього важким тягарем. Прийшла війна й гітлерівські злочинці нелюдськими методами знищили сотні тисяч життів. Все такі якесь число життів залишилось у живих, уникнувши гітлерівських млинів смерті, а інші знову повернулися. Хто — недовбитком до концентраційних таборів, хто — з різних країн, де він міг зберегтися в часі війни. Але з тих, хто опинився в Польщі після Другої світової війни, небагато живе там сьогодні. Повторні хвилі комуністичного антисемітизму, підтримуваного Москвою і її емісарями, вигнали з границь Польщі таких життів, які брали участь у збройній боротьбі разом з польськими патріотами проти німців, а навіть таких, що тут, чим співпрацювали з більшовиками. Ніхто не знає, скільки є тепер життів у польщі. Дехто каже — 10,000, а дехто впевняє, що є їх там „аж“ 25,000.

А все таки недавно за „чимсь“ починаю в Польщі знову почалися протидивські виступи. Хоча відомому серед населення вони не мали, хіба тільки викликали обриднення до їхніх ініціаторів, але здобули вони чималий розголос. Світова преса й усі інші засоби масової інформації в унісон вказали пальцем на Москву як на підбехтувача до тих ексцесів. Не треба було багато часу, щоб переконатися в правдивості таких тверджень. Не лише російська підбольшевська преса, яка займається лайкою на некомпетентів та самохвальбою комуністів, але навіть такий тижневик, як „Літературна газета“ пувився на брудні води антисемітизму й став у спільний ряд з усіми іншими червоними чорносотенцями.

„Літературна газета“ побачила небезпеку для Польщі, очевидно, у жиди. Не лише тих десяти тисяч, що залишилися в Польщі, але й усі інші жиди, або, як їх величає цей літературно-науковий тижневик — сїоністи, поставили собі за завдання „масивною кампанією підірвати соціалістичні фундаменти Польщі“. „Літературна газета“ під „соціалістичними фундаментами Польщі“ розуміє, очевидно пов'язаність і підпорядкованість Польщі Росії, але ж хто може вимагати, щоб советська газета написала правду?

Ясне, що борзописці з „літературно-наукового тижневика“ засуджують світові симпатії до польських робітників і їхніх провідників. Але чому вони бачать ті симпатії „по — діалектичному“, то значить, що тільки жиди, тобто сїоністи в світі підтримують польських робітників. Та ще й до того підтримують не тому, що поляки хотять по — людські жити, а тому, що вони „підбивають польський комуністичний уряд“. І тут момент застави: як це так? Та ж кажуть московські „пророки“, а за ними їхні польські потакали, державне правління в Польщі складається з усіх політичних елементів, які є в Польщі. А тут раптом „Літературна“ виявляє, що ніяких „всіх політичних елементів“ в державному правлінні немає, а є тільки комуністи. Зразу так сказали б, тоді пощо пропагандивним піском людям очі закидали? Хіба це тільки можна до цього додати: і не лише комуністи, але й їхні поплентачі й агенти є при державному корті.

Не забули редактори „Літературної“ послужитися аргументом статтею відомого американського політолога Ірвінга Крістола, який в одній із своїх статей у відомому місячнику „Комментарі“ проаналізував причини й наслідки незадоволення населення в Польщі, а зокрема його частини-робітників і навісників, що можна в цій ситуації зробити. Редакторам „Літературної“ не так ішлося про зміст статті Крістола, як про те, що він жидівського походження, отже на їхню думку це найкращий доказ, що всі жиди є „антикомуністи й антисеміти“.

Дотепер антисемітизм й протидивськими наклепами у зв'язку з розвитком подій у Польщі займалися „Правди“, „Известия“ й інші рупори советської пропаганди, „Літературна“ відмовчувалася. Тепер же і вона „вступила в строй“ і її редакторам треба бути за те вдячним. Бож тим вона краще всього іншого показала, що вона є тільки таким самим рупором советської пропаганди, як і усі інші советські періодики й виконув так само накінені їй партію й іншими червоними чорносотенцями завдання.

У вересні ц. р. у Москві відбудеться „Міжнародний Книжковий Ярмарок“, у якому візьме участь 200 американських видавців, виставляючи біля 1,000 американських книжок. Пересічним американцем, звичайно, буде цікаво знати, які саме твори американської літератури дістануться на цю виставку.

У минулому, як можна було сподіватися, советський уряд суворого переглядав списки американських публікацій із-за зрозумілих для нього причин: не допустити ніякої літератури, яка затримає ортодоксальність комуністичної догми. У минулому книжки американських видавців, які не подобалися советським властям, вони тримали їх на „індексі“, цебто на „чорній листі“.

Після десталінізації реабілітовано деяких советських авторів, цього ж, однак, не дочекався Л. Троцький — ортодоксальний комуніст і послідовник Леніна, бо його книжок не дозволено включити на виставку. Советська цензура не допускає також книжок на тему американських етнічних груп. Як відомо, під час останньої виставки книжок у Москві, два чи три роки тому, СССР не дозволив включити у виставку книжки д-ра Мирона Куропаса — „України в Америці“ та інші видання.

У загальному, советським пропагандистам не підходить „під смак“ американська література, бож за винятком дуже незначного відсотка книжок, звичайно, кожного виборчого року на сторінках наших періодиків читаємо раз-у-раз про більшу й інтенсивнішу участь зорганізованого українського блоку виборців з виразними вимогами до президентського, губернаторського, сенаторського чи конгресменського кандидатів, які й після виборів мали б утримувати контакт з такою групою виборців і прислухатися до їхніх побажань, жалів, вином і подібного. Досі, однак, у тому напрямку хоч і робилося дещо, але, загально кажучи, робилося недостатньо. Тяжкість завдання полягала в тому, що українські виборці майже ніде в ЗСА не поселені компактною масою й тому блоком голосувати не можуть. Які були наші можливості — такі були й результати.

Але ось в останніх роках і зокрема в стейті Нью Джерзі почалася нова праця, нові методи її. Народилося й виросло нове покоління українських виборців — це високо кваліфіковані молоді професіоналісти, люди, яким сверблять долоні до активної й пробовної діяльності і особливо в таких незайманих цілинах, якими є вибори для українців в Америці.

Ці молоді професіоналісти при своїх дотичних партіях — Республіканській й Демократичній у стейті, вирішили прокласти нові шляхи для відстоювання й плекання українських інтересів на загально американському форумі, як зорганізованої монолітної маси на поселеннях. Ім вже не було досить модних кольорів самих фотографувань з кандидатом, нехай і з найчарівнішою усмішкою на обличчі, і не досить було того, що кандидат дипломатично і часто-густо справді щиро побажав українцям здійснення всіх національних аспірацій і щоб ворогам українців советам наші прийшли кінець. Хоч всі ці заповідання, приємні для вуха, також мають свою вимого, для нового роду, нової породи молодих українських професіоналістів цього вже не вистачало. Вони б не надто прагматиками, щоб жити в світі тільки декларцій, ідей, гарної фрази чи світлин. І ось ці професіоналісти розпочинають „передвибори“ дуже часно — вони вивчають програму різних кандидатів, щоб знати, чи виграють передвибори й дістануть номінацію дотичної партії. Часно розпочинаючи переговори з таким оголошеним кандидатом, ці українці відбавляють численні й докладні розмови-переговори, що ось ми — така і така група і наші побажання й вимоги є конкретно такі й такі. Кандидат реагує на ці пропозиції, враховуючи й свої власні уподобання й те, чому і кому він хоче дати перевагу. Він також бере без сумніву під

Володимир Душник

ЦЕНЗУРА КНИЖОК

Іх не допускають на книжковий ринок. Якого ж це роду книжки? Це твори літератури, мистецтва і техніки, рецензії на яких публікуються у поважному томі в „Нью Йорк Таймс“ чи „Нью Йорк Рів'ю оф Букс“, і їх оцінюють як твори високої комуністичної вартості.

Логічно насувається питання: які твори — сприйнятливості советському уряду, що є головним покупцем американських книжок?

За словами одного американського редактора, Москві підходять найбільше так звані американські „треші букс“ (слово trashy в англійсько-українському перекладі це — погані, пустий, безглуздий, нічепний). Отже, це т. зв. еротично-сексуальні, кримінальні та психопатичні видання, які з браку інших, вартісних книжок, представляють літературно-культурне обличчя Америки на книжковій виставці в Москві. Та „безглузда література“ служить доказом для советських пропагандистів, що в Америці як і в цілому західному світі загальна розпаношлася „моральна гниль“. Цим самим советські пропагандисти мають у руках аргумент, який переконує советських громадян, що така свобода, якою чваниться Америка, продуктує письменників, які пишуть про сексуальні збочення, порнографію, психопатичні страхоти тощо. В тих творах „халтурної літератури“ Америка є зображена як країна психопатів, та виснажених, неприродних, крикливих і бжевільних людей.

Річ ясна, що ця мінма американська література не відзеркалює дійсного стану американської книжкової продукції, але цього советський пересічний читач не знає і не може знати з огляду на офіційну советську цензуру.

Тема Половчаків не сходить зі сторінок советської преси

Київ. — Київська „Радянська Україна“ знову надрукувала у числі з 22-го квітня ц.р., довшу замітку про справу Половчаків і про „кручущі беззаконня американських властей, які продовжують чинити перешкоди нормальному поверненню на батьківщину сім'ї радянських громадян Половчаків, грубо порушуючи їх права і всі міжнародні закони“. Про це пише на вступі М. Пахомов, спеціальний кореспондент офіційного советського пресового агентства ТАСС, що був відправлений до Чикаго для слідкування за судовим процесом.

Він далі пише, що „після багатомісячного зволікан-

(Продовження на ст. 6)

Людмила Волынська

НОВЕ ПОКОЛІННЯ —

НОВІ ПЕРЕДВИБОРЧІ МЕТОДИ

увагу силу цієї групи як виборців. Ця група адже жадає від нього чогось у заміну за свою підтримку у виборах.

Все це було наявним ось під час пресової конференції для східноєвропейських етнічних періодиків у Перт Амбей 23-го квітня, де молоді українські професіоналісти стейту Нью Джерзі, які асоціюють себе з демократичними кандидатами, дали підтримку здекларованому кандидату на губернатора цього стейту Джанові. Українці самі стояли як виборчий блок, що тут не змогли б, тому ці активні молоді люди об'єдналися в Нюджерзкий Східноєвропейський кокус за Дегену. У цей кокус входять поруч з українцями представники поляків, білорусів і словаків, і всі разом творять вже помітну силу з таким „виборчим блоком“ з практичних міркувань вже було доречно переговорювати хоч якому стейтовому кандидату на виборче місце в Нью Джерзі.

І тому на цій пресовій конференції бачилося й відчувалося взаємне довіря, пошана й спільність дій. Слов'янському кокусові потрібний кандидат, що зможе зробити найбільше корисного для виборців-американців із Східної Європи, для слов'ян, які переваж-

но замешкують суцільні блоки в індустріальних містах стейту й є найбільш виставлені на вуличні напади й безчинства з боку місцевого шумовиння. Є й інші пріоритети у слов'янської групи, якщо говорити про побажання й вимоги до кандидата на губернатора стейту. Про все це переговорювали з кандидатом. Про всі болі для слов'ян питання він готов і говорити і їх роз'яснювати, якщо дістануться на цей пост восени цього року.

Такі заповідання — це вже не для „красного слівця“, яке після виборів можна вже й забути. Це справжнє, конкретне приречення кандидата справедливим вимогам цих груп. Ці вимоги є односторонні в інтересах одного стейту, щобільше — в інтересах кожного міста в Америці, в інтересах всіх ЗСА. Бо що може бути більш корисного для Америки в цілому, як справжнє поборювання вуличної злочинності? Так само і справедливість у підборі кадрів на відповідальні посади в урядах, де б не переочувалося людей слов'янського походження, а бралися під увагу виключно кваліфікованість такого аспіранта на відповідне становище, — буде теж на користь усім. Молоді й свіжі сили, сповнені ідеалізму і вміння — зроби́ть честь кожному стейтовому становищу і працюватимуть для користі всього населення.

Ця „халтурна література“ дозволяє в Америці в такій же самій мірі, як свобода слова і преси й інші громадські права, і вона гарантована американською Конституцією. Однак, якщо б Уряд ЗСА мав право цензурувати пресу та інші видання, тоді американська літературно-книжкова продукція не відрізнялася б нічим від советської „каззонної“ літератури

Також заповідання — це вже не для „красного слівця“, яке після виборів можна вже й забути. Це справжнє, конкретне приречення кандидата справедливим вимогам цих груп. Ці вимоги є односторонні в інтересах одного стейту, щобільше — в інтересах кожного міста в Америці, в інтересах всіх ЗСА. Бо що може бути більш корисного для Америки в цілому, як справжнє поборювання вуличної злочинності? Так само і справедливість у підборі кадрів на відповідальні посади в урядах, де б не переочувалося людей слов'янського походження, а бралися під увагу виключно кваліфікованість такого аспіранта на відповідне становище, — буде теж на користь усім. Молоді й свіжі сили, сповнені ідеалізму і вміння — зроби́ть честь кожному стейтовому становищу і працюватимуть для користі всього населення.

(Продовження на ст. 6)

3 господарського життя

До якої міри міняються умови американського господарського життя, можна пізнати також по тому, що останнім часом покину об'єкти розмови про пов'язання двох великих автомобільних компаній: Форда і Крайслера. Обидві компанії понесли останніми роками великі втрати, минулого року Форд втратив 1,54 мільярда доларів, а за перших три місяці 1981 року — 470 мільйонів доларів. Крайслеру загрожувало банкрутство і тільки надзвичайні зусилля банків та державна гарантія кредиту тримали його на поверхні. Минулого року Крайслер втратив 1,7 мільярда доларів, а за три місяці цього року — коло 300 мільйонів. Характеристичне, що коли донедавна державні чинники на чолі з департаментом справедливості навіть не допускали можливості злиття двох з трьох найбільших автокомпаній, то тепер не лише ставляться прихильно до цього, не добачуючи в тому переступлення антиitrustових законів, але й підтримують це. Однак компанія Форда має ще надії, що сама вийде з клопотів і тому пропозиції відкидає.

Як і передбачувало, проблеми розплат з Іраном після звільнення 52-ох схоплених і в'язень 444 днів американців, опинилися в судах різних інстанцій, де почалися розгляди, які заберуть роки судових процесів. Саме тепер в федеральному апеляційному суді в Нью Йорку є скарга проти рішення попереднього президента Джиммі Картера за те, що він відхилив і засупендував усі приватні скарги і судові замороження іранських фондів, щоб у той спосіб уможливити звільнення полонених американців. Пошкодовані іранським урядом американці заскаржили рішення Президента, як неконституційне. Іранський уряд знову зайняв поставу, що він, як державний уряд, а не приватна господарська спілка, не підлягає законодавству про судове замороження і конфіскації. Рівнобіжно з тим іранські чинники заявили, що в переговорах у справі звільнення протизаконно арештованих американців американські банки їх обдурили. Американські легальні кола обстоюють погляд, що схоплення американців іранськими фанатиками в порозумінні з урядом і пов'язані з ним чинності не підлягають правному захистові.

Світовий нафтовий ринок поволі повертається до стану з-перед ірансько-іракської війни. З одного боку господарський застій, а з другого — суворе консервування енергетичних засобів до тієї міри зменшили споживання, що наступила надпродукція. Деякі продуценти ропи вже знизили свої ціни, деякі заповіли зниження. Навіть Лівія, Алжирія й Нігерія, які рішуче протиставили знижці ціни на нафтову ропу, натовість вимагаючи підвишки, міркують над обнижкою ціни. Чи і на скільки це матиме вплив на ціни бензини „при бензиновій колонії“, важко сказати, бо вміжчас зросли кошти рафінерій й заробітки різних посередників; і с намагаючи ці кошти перекинути на консумента.

Між американською урядовою делегацією й японською, які ведуть у Токіо розмови про шляхи виведення американської автомобільної промисловості з важкої ситуації, постали розходження. Кічі Міяцава, головний дорадник прем'єра Зенка Сузукі в господарських справах і керівник японської делегації, висловив застереження стосовно американських планів. На думку японців, американські плани недостатні і для радикальних змін, а тільки такі можуть тривало допомогти американському автомобільному промислові. На думку японців, не лише компанія за мало гучки й неготові на потрібні жертви, але й Уряд у Вашингтоні уникає радикальних заходів, без яких на думку японських експертів — з теперішньої ситуації не дасться вийти, а її можна лише в якійсь мірі підлатати. Шкоди імпорту японських авто до ЗСА, обидві сторони погодилися на зниження ввозу.

Страйк американських вуглекопів, які відкинули двома третинами голосів проєкт контракту, що його заключили керівники копалин і керівництво юній, буде тривати довше. При цьому вже дотепер поважно захитано авторитет юнійного керівництва, зокрема президента Об'єднаних Вуглекопів Самуеля Черча. Юній вуглекопів об'єднує 160,000 членів, що творить майже половину усіх вуглекопів у ЗСА. Необ'єднані юнійські вуглекопи на страйк не вийшли й продовжують роботу. Хоч їхня продукція не покриває всього запотребування, але на складах накопичено такі великі запаси вугілля, що брак його відчутся швидко за декілька місяців. Нові переговори між юнійю і працевдавцями ще не визначені й це додатково продовжить страйк.

Нью Йорк Порт Отторіті — управа порту Нью Йорку — виставив на продаж найбільший у світі комплекс двох будинків „Світовий Центр Торгівлі“ на Мангеттені. Ціна — півтора мільярда доларів. Кандидати на купців: каналі, німці й деякі найбільші американські забезпечені фірми.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕГЕНА старасться, щоб обидві палати Конгресу погодилися на додаткову полегшу для тих американців, які працюють за кордоном. Секретар Департаменту торгівлі Малколм Болдбридж заявив кореспондентам, що Уряд представить в тій справі свій проєкт після того, як Конгрес полагоди́ть справу економічної програми Президента.

Любов Колєнська

МІЖ ДВОМА МАТЕРЯМИ

V

Летіли дні, мов птахи у тепло. Летіли дні, наче хтось їх приспішував, щоб вони не забули чергуватися у швидкій переміні, що була наче тільки один швидкий спалах іскри. У блідорожежних долинах весни було золоте весло; під доторком його відкривалася, пахнула земля, наливалася стебла селідоню, розгублювали квіти у п'янкім, барвистім пір'єті під леготом вітру.

Тільки в домі Дениса і Марії — весни, здавалося, не було. На душі їхню наляг холод, порожнеча, шарпала безнадія. Якось одного дня, приїхавши з Пітсбургу, Віра їм заявила, що небавом вона назавжди виїжджає до своєї матері і звідтіля уже не повернеться. Але сталося так, що Марія простудилася, лягла в ліжку і Віра на кілька тижнів відклала свій виїзд, не могла хворіти залишити.

Та Марія подумала, і прийшов день, коли Віра сказала: — Тепер вже немає чого зволікати, я сьогодні поїду. Від її слів Денис і Марія наче поникли, змаліли, нагадуючи в тій хвилині тую у їхньому саду, в осінь побиту дощами і вітром.

Вірою шарпнув гострий жаль, але вона швидко і силоміць замкнула його у своїй душі. А вони, сердешні, не в вірлях і мовчки стояли, мов біль перетав ім мову... Тільки за хвилину Марія, наче прорисувшись, стиха обізвався: — А речі, Віро, як без них поїдеш? Але Віра силувало твердо відповіла: — Ніяких речей я не беру, вони ж належать вам, вони не мої.

І в Дениса і Марії зотліла остання кріхтіка надії...

Наближаючись до Гільдіного дому, Віру ніщо вже більше не бентежило, забула про все, її радісно хвилювала

одним-одна думка, що незабарі вона вже назавжди залишиться із своєю матір'ю. І мати не буде цьому більше супротивитися, Віра її переконає, що все буде гаразд...

Поспішно відчинила хвіртку і хотіла підбігти до дверей, коли це на доріжку вийшли величезні літери напис: „Дім на продаж“.

Віру обдало крижаним холодом, здавалося, затихло серце, бож йому вже нікуди було спішити... Йй ще не вірилося, що мати могла її так без одного слова залишити. А потім таки повернулася до відходу, але її ноги заклали, наче вросли в землю і не хотіли її звідсіля відпустити. Враз у сусідньому городі завважила жінку, яка похилившись над кльомом, виполовала бурян.

Віра підійшла до огорожі, поздоровила жінку і запитала: — Чи вам, може, відомо, куди перебралися мешкати давні влательці цього дому?

Жінка поволі відповіла, випростувала спину і, розглядаючи зі зацікавленням Віру, відповіла: — Правду, сказавши, не знаю. Ви ще дуже молоді, але може ваші батьки хочуть купити цю хату?

— Ні. Я...далека родичка ваших колишніх сусідів, хотіла б їх відвідати.

— Адреси свого нового дому ніхто мені не залишив. Але я можу вам передати число їхнього телефону. Коли ж ви їм родичка, думаю, що пані Гільда на мене за те не погнівається.

Пішла в хату і, небавом повернувшись, передала Вірі записане число телефону. А там, ще задумуючись, сказала: — Не знаю, чому, але моя сусідка була дуже сумна, коли звідсіля вибиралася. Мабуть, звилка до свого дому.

Та Віра вже майже не чула її слів. Подякувавши жінці, вона швидко побігла розшукувати за телефонічною будкою. Довго довелося їй блукати, заки її знайшла. Швидко вкинула до телефонічного апарату гроші, накрутила число і чекала.

Раптом, наче з великої віддалі, почула материний голос і кілька слів німецькою мовою, а потім, уже нетерпеливим тоном, ще кілька... Хвилину ще Віра прислухувалася до її слів, що лунали немов за якоюсь щілкою і недоступною перегородкою, а потім поволі й обережно, тремтячо з будки почула слухавку. Ще довго не виходила з рухо...Ій вчувалися материні слова, коли вона її відвідувала

вала: „Ельзо, я хочу бачити тебе сильною“, а потім: „Ельзо, я тільки народила тебе, а твої батьки тебе виховували, гляділи за тобою, вкладали всю душу у твоє щастя“, а там: „Тут, у моєму домі, ти ніколи не зможеш перешепити себе у наше життя“, і це: „У мене вже є своє життя, Ельзо“. Та й пригадала Вірі її батьки, коли прощалася з ними — горем пониклі і розгублені наче...

Удома застала Дениса і Марію за обідом. У тарілках стояла историксна страва. Побачивши Віру, обидвоє підвеліся, і чекали.

І схвилювано Денис: — Ти, певно, Віро, таки за речами повернулася.

А за ним Марія: — Хай буде, що й за речами, хай буде, що й на хвилину, — і підвела свій згорьований погляд на Віру.

— Ні, я ні за чим тут не прийшла, я повернулася до вас, до свого дому, до тебе, мамо, прийшла. — І оте слово „мамо“ вже впевнено повернулося на своє давнє місце, там де воно було.

А відтак, сівши разом із Денисом і Марією, Віра почала їм про все розповідати. А вони слухали, здавалося, ще не вірили. Але перша несмілива усмішка вже поволі відкривалася у їхній душі.

Вкінці Віра сказала: Єдине до вас маю прохання: дозвольте ще мені часами потелефонувати до... Гільди. Вона сильна і розумна жінка і я її дуже шаную. Я її поважаю за її проникливу мудрість, за те, що вона зуміла від мене відійти, і добре розуміючи, де моє щастя, відкрити мені двері знову у вашій мій дім.

У Віриній кімнаті світилася настільна лампа, вікна були відчинені навстіж. А вона знову записувала в своєму щоденнику: „Пома мною уже провалила журі і неспокою. Я повернулася у свій давній світ, закосичений вишивками і усмішкою моїх батьків, які, прийнявши мене у свій дім, подарували мені себе. Я знову повернулася, хай і до прибраного, але до свого, Шевченкового народу.“

(Закінчення на стор. 5)

Перспективи УТГІ

У 1982 році Український Технічно-Господарський Інститут відзначитиме 60-річчя свого існування. Він був створений у квітні 1922 року в Празі як висока технічна школа. Підтриманий матеріально чехо-словацьким урядом УТГІ випустив сотні дипломованих інженерів, які пішли працювати за фахом.

Після війни УТГІ переїхав до Німеччини і тут у Регенсбурзі (пізніше в Мюнхені) визначили американською військовою владою розгорну навчальну і наукову діяльність. Але вмігрування за океан значної частини професури й студентської молоді унеможливило продовження педагогічної діяльності УТГІ. Він переклюкався на науково-дослідницьку діяльність у галузі техніко-економічних наук.

Тим часом, завдяки жертвенності ієрарха Української Католицької Церкви Патріарха й Кардинала Йосифа Сліпого, у Мюнхені придбано будинок для Українського Вільного Університету, де дістав приміщення УТГІ. Скронними субсидіями німецька влада забезпечила функціонування УТГІ, але з умовою, що третину бюджету покриватимуть внески українських жертводавців.

Для поживлення праці УТГІ почав друкувати періодичний двомісячний „Бюлетень УТГІ“ як науково-інформаційний часопис. Досвід видання „Бюлетеня УТГІ“ показав, що він може стати таким органом науково-технічної думки в галузі соєтовознавства, якого в певній частині неспроможні за-

мінити соєтовознавчі часописи західних країн.

Українські науково-технічні сили в діаспорі спроможні організувати таку інформацію про СРСР, яка була б важливим і незамінним доповненням до власних дослідів західних науковців, а українців інформувала б про становище в цих галузях в Україні і тим зв'язувала б їх тісніше з техніко-господарським життям на рідних землях.

УТГІ разом зі своїм „Бюлетенем“ склупчував би біля себе українських науково-педагогічних та технічних фахівців у діаспорі, які не мають діючих наукових центрів їхнього профілю і тому швидко асимілюються і можуть бути втрачені для української справи. Особливо це торкається молодих, народжених уже поза Україною фахівців, яких можна і треба зберегти для української справи.

Щоб виконати перелічені вище завдання, ректорат УТГІ закликає українське громадянство, зокрема українських господарських установ, кооператорів, купців, інженерів, лікарів та підприємців, підтримати фінансово видання „Бюлетеня УТГІ“.

60-річчя УТГІ повинно стати поштовхом для піднесення діяльності УТГІ, цієї історичної української установи, яка повинна ще відіграти важливу роль у виконанні завдань, покладених на еміграцію українським народом.

Ректорат УТГІ

Відбувся Окружний З'їзд СУА в Нью Джерзі

Окружний з'їзд Союзу Українок Америки Нью-Джерського стейту відбувся у суботу, 29-го березня ц.р., в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні, Н. Дж. Екзекутиву СУА репрезентувала Марія Томоруг. На з'їзді були всі члени Окружної Управи, голови всіх 12-ти Відділів Окружних делегати та гості.

Голова Окружної Управи Лідія Гладка відкрила з'їзд молитвою. Хвилююче мовчання шанувальники пам'ятають померлих членів. Відтак голова відчитала порядок наради. На голову президії зборів обрано д-р Івану Ратич, яка є членкою 65-го Відділу в Нью Брансвіку і фінансовою секретаркою Головної Управи, а на заступницю голови — Ірену Рішчу. Секретарювали Марта Цимбаліста і Анита Рок.

Учасниця з'їзду привітала оплесками почесну членку Головної Управи Наталію Чапленко, яка уперлилася „Українські назви з кухарства й харчування“, що вийшли друком у Нью Йорку 1980 року заходами Союзу Українок Америки, і надзвичайно працювати і всім люблячу почесну членку Окружної Управи Ольгу Мусаківську.

Збори проходили ділово і в товариській атмосфері. Звіти окремих референток, а після докладний звіт Окружної Управи дали нам перегляд праці нашої Окружності.

Цей рік є роком Конвенції нашої організації, тому головними напрямками нашої праці будуть: скріпити наші внутрішньо-організаційні сили. Ми рішили й далі культивувати співпрацю між Відділами, значення членів в організації, пошану до свого проводу, та погідну і товариську атмосферу праці. Ми старалися наголосити почуття факту, що ми є складовою частиною цілого СУА, та усвідомлення собі того, що наша організація буде розвиватися в залежності від того — як справно і згідно зі собою будуть співпрацювати Відділи й Окружності.

Усі наші Відділи є членами Українського Музею. Маємо меценатів і добродіїв Музею серед нас самих і громадянства. Маємо між нами дуже активних членів Управи Музею. Значно зросло число передплатників „Нашого Життя“, як рівнож в плати на пресовий фонд цього журналу. Добре заігування усіх Відділів, сумлінне виконання обов'язків Окружності й Центральної, наше зобов'язання супроти Конвенційної Книжки, точ-Конвенцію підкреслюють

не зголошення делегаток на факт, що до справного функціонування цілої організації потрібна добра і шкоро реакція її складових частин.

Старанням Окружної Управи влаштовано дві вдали імпери: „День Союзників“ і „Товариський Вечір“ і відзначення голів Відділів. У ділянці організаційної — новозаснований минулого року 4-й Відділ в Нью Брансвіку недавно відбув свої християнські та прегарно працює. Ми всі мусимо включитися в акцію приєднання членства. В ділянці зв'язків — усі Відділи й Окружності активні. Одним із найбільших успіхів було зrealізування почину 92-го Відділу Прокляттям проголошення Незалежності України в річницю 22 січня у Менсвілі, Н. Дж. Наша діяльність проявляється теж виступами на Конвенції Стейтської Федерації Американських Жіночких Клубів, нашими виставками народного мистецтва, даруванням книжок до американських публічних і шкільних бібліотек і спростуванням неточних інформацій про Україну — скрізь, де була нагода і потреба. В ділянці суспільної опіки працюють майже всі Відділи, а перед ведуть — 28-й Відділ — стипендіями до Європи та 75-й Відділ своєю співпрацею у Бюрі суспільної опіки з церквою св. Івана Христітеля в Нью-арку. На заклик Централі — Відділи вислали пакки з одягом до Бразилії. У вихідній ділянці — в нашій Окружності діють світлички, а найновіша, це саме світличка 75-го Відділу, який в цьому році звернув більшу увагу на виховні справи.

Ми, в наших скромних можливостях, стараємося виконати вимоги нашого власного статуту, який говорить про збереження української свідомості та ідентичності, підтримку вільного українського народу, інформування не-українців про Україну, ведення освітньої і виховної праці, несення моральної і матеріальної допомоги українцям, де б вони не були, та про зорганізовану участь у житті української громади та в американському і міжнародному жіночому русі.

Вже четвертий раз під оплески всіх присутніх вибрано на голову Окружної Управи — активну і тактовну членку Л. Гладку.

З'їзд надав почесне членство Ірині Левицькій, голові 24-го Відділу, цим відзначаючи її великий вклад праці для нашої організації.

Наталія Загайкевич

Україна на Східноєвропейському фестивалі Мичигенського університету

Від січня до квітня цього року при Мичигенському університеті в Ен Арборі відбувся фестиваль під назвою „Східна Європа й Америка: Перехресні течії“. На фестивалі були представлені Польща, Румунія, Болгарія, Угорщина, Югославія й Україна. Влаштований Центром російських та східноєвропейських студій університету, фестиваль, за словами Цві Гітмана, директора Центру, мав на меті „зробити Східну Європу, її країни та народи яскравою частиною нашої „глобальної перспективи“.

Фестиваль складався з кількох розділів. Першою йшла серія доповідей, присвячених різним важливим подіям історії культури та виявленню „цінностей, які становлять підвалини творчого життя“ Східної Європи. Доповідачами були: польський поет Чеслав Мілош; чеський письменник Джозеф Шкворецкий; гарвардський професор, спеціаліст балканського фольклору Альберт Лорд; Гайнц Генніш, редактор „Журналу історії фотографії“, який особливо цікавився історією фотографії на Сході Європи, та проф. Омелян Прицак, якого у програмі названо „світової слави знавцем східноєвропейської інтелектуальної історії“.

Проф. Прицак вибрав своєю темою не давні часи, а XIX століття і говорив про Національне пробудження українців на тлі європейських політичних процесів і загальноісторичного розвитку нації. Доповідь викликала велике зацікавлення і жваву дискусію. Члени Історичного та Слов'янського відділів мали нагоду ще особисто зустрітись з проф. Прицаком за спеціально влаштованим обідом і вечерею, а українці зобразили почастувати шановного гостя й порозмовували з ним у несприятливій домашній атмосфері перед його доповіддю.

У другій частині фестивалю було читання поезії (польської, мадярської та української). На вечорі польської поезії присутні почули вірші Мілоша у його власному читанні. Мадяри читали і вірші і дещо з прози сучасного письменника Коңрада, при чому проф. Е. Джордж з Німечки того відділу давав пояснення та розповідав про розвиток мадярської поезії від XIX століття до сьогоднішнього. Український вечір був присвячений поезії XX століття. На відміну від мадярів, було представлено творчість небагатьох поетів: Тичини, Антонича та представника українського модернізму Богдана Бойчука. Майже всі вірші читалося двома мовами, при чому Б. Бойчук читав власні твори, а проф. А. Гумецька читала вірші Тичини й Антонича.

Англійські переклади, зроблені Б. Бойчуком разом з американськими поетами, читала Лін Кофін, американська поетеса, яка працює в редакції університетського журналу „Мичиген квартал“. Як додаток до читання поезії, А. Гумецька сказала коротке слово про шлях української поезії від розквіту у романтичну добу до початків символізму, представленого Тичиною, а також дала портрети трьох поетів, вірші яких присутні почули на вечорі. Не зважаючи на те, що вечір української поезії припав на вівторок, 17-го березня, тобто якраз на день св. Патрика, коли багато американців йдуть до ресторану або збираються у друзів для святкування, зала наповнилася людьми. Було багато студентів, професорів, а українські ентузіасти поезії приїхали навіть з Детройту. Присутні залишилися дуже задоволені і шкодували, що вечір, який тривав майже півтори години, так „швидко скінчився“.

Така співпраця може бути корисною не лише університетським дослідникам, але й для самих етнічних груп. На досвід дворічної праці дотеперішнього дорадчого комітету можна бачити, як люди різних національностей єднає спільна мета якнайкраще представити свою культуру в ім'я „загального добра“.

Крім доповідей і вечорів поезії університет провів

А. Г.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Прогулянка до Ворм Мінерал Спрінгс на Флориді

Старанням подорожнього агентства Скоп, під зарядом Марії Гелбіг з Нью-арку, під керівництвом письменниці Івонки Савицької з Джерзі Сіті в дні від 30-го березня до 13-го квітня цього року влаштовано першу українську прогулянку 30-ох осіб до „Озера молодості“ в Ворм Мінерал Спрінгс на Флориді.

Прилетіли літаком до Темпи, а звідтам автобусом до згаданого озера, де їх автими перевезено до Українського Культурного й Релігійного Центру в Норт Порт, у якому влаштовано їм привільне прийняття із перекуюсою. Голова Центру Володимир Різник подякував І. Савицькій за добру організацію прогулянки, а мгр Іван Базарко, довголітній керівник Канцелярії та ексекутивний директор УК-КА, а тепер вибраний президентом СКВУ, подякував громаді за тепле прийняття та традиційну українську гостинність.

Після цих привітань всі розішлись на призначені їм місця перебування у Ворм Мінерал Спрінгс, де знаходиться те, так описане „Озеро молодості“ губернатора Понсе де Леона. Вдень майже всі зустрічалися на озері з теплою водичкою лікувальною, щоб трохи набрати здоров'я, відпочити, ну, очевидно, і „відмолотися“.

Гостинна українська громада часто возила автими гостей на закупи, відвідати і на море чи озеро, за що їм належить окрема подяка. Частина учасників відбула також окрему прогулянку автобусом до Орlando, де міститься відоме й атракційне „Диснейленд“. Прогулянкові влаштували громадську суботу, 4-го квітня, ввечері „Веселий вечір“, яким керувала культосвітня референтка поетеса Лариса Мурович, а програмою „Будьмо знайомі“, чи „Ми знайомі“.

Перша українська прогулянка закінчилася успішно. І можна надіятися, що в осени й на весні наступного року знову будуть влаштовані такі прогулянки українців, які залишають гарні спомини.

Д-р О. Соколинський

Конкурс на найкраще графічне оформлення книжки

Головна Управа Українського Бібліотечного Товариства Америки проголошує Конкурс графічного оформлення книжки.

Оцінку видань в українській та в чужих мовах, виданих в 1980 році присвячених українській тематичі займається Головна Управа УБТА, визначаючи першу, другу і третю нагороди за найкраще мистецьке графічне оформлен-

ня одержаних для конкурсу книжок. Вислід конкурсу буде проголошено у виданнях УБТА та в українській пресі.

Зацікавленим конкурсом українським видавництвам та окремим авторам слід надіслати свої видання найдалі до 15 травня ц.р. на адресу ГУ УБТА: Ukrainian Library Association of America, P. O. Box 1694, Bloomington, Indiana 47402.

Підготував до балу очолював культурно-освітній референт КУ СУМ-А і голова Осередку СУМ-А в Нью Йорку Корнелі Василік; іншими членами Комітету були: Оріс Зазульська, Анна Лещук, Марія П'ятка, Христия Шмідгель і Петро Когут.

Після презентації дебютанток

Підготував до балу очолював культурно-освітній референт КУ СУМ-А і голова Осередку СУМ-А в Нью Йорку Корнелі Василік; іншими членами Комітету були: Оріс Зазульська, Анна Лещук, Марія П'ятка, Христия Шмідгель і Петро Когут.

Після презентації дебютанток

Підготував до балу очолював культурно-освітній референт КУ СУМ-А і голова Осередку СУМ-А в Нью Йорку Корнелі Василік; іншими членами Комітету були: Оріс Зазульська, Анна Лещук, Марія П'ятка, Христия Шмідгель і Петро Когут.

Після презентації дебютанток

Підготував до балу очолював культурно-освітній референт КУ СУМ-А і голова Осередку СУМ-А в Нью Йорку Корнелі Василік; іншими членами Комітету були: Оріс Зазульська, Анна Лещук, Марія П'ятка, Христия Шмідгель і Петро Когут.

Після презентації дебютанток

Катехити Америки й Канади представляють єпископам пляни

Катехити 3СА і Канади 1981

Чикаго, Іл. — Управа Українського Католицького Осередку Релігійного Навчання (УКОРН) мала унікальну можливість представити свій план праці збіранням з нагоди інсталяції Владико Іннокентія Лотоцького єпископа Америки й Канади на їхніх зборах в готелі Меріот О'Гей 2-го квітня цього року.

Після дводенних засідань у приміщенні філії Українського Католицького Університету, на яких вибрано управу цього Осередку й оформлено статут, виготовлено план праці на найближче майбутнє, який представлено владикам для їхнього одобрення, бо УКОРН — це не тільки збір катехитів, але радше офіційний орган, який має на меті служити єпископам і їхнім єпархіальним директорам релігійного навчання, видаючи катехитичні матеріали, організує катехитичні конференції, з'їзди та вишколи, та координуючи працю катехизації по всіх єпархіях цього континенту.

Праця УКОРН — це гарний образ помісності нашої Церкви. Тоді, як одна єпархія не всіля всі аспекти катехизації перевести в життя, співпраця на міжєпархіальному та міжкатолицькому рівнях уможливила великий поступ на ниві релігійного навчання.

Усі учасники зборів УКОРН прибули на єпископські наради під проводом нового обраного координатора о. Тараса Лозинського (Торонто). Довше проголошення про досі доконану працю по дав владикам відповідальності редактор перекладеної на українську мову й пристосованої до потреб Української Католицької Церкви катехитичної програми „З нами Бог“ о. Андрія Чировського (Чикаго), звідтуди по сім видане, що вже готово до друку, та про дальші плани у видавничій чи вишкіль-

АФГАНСЬКІ УТИКАЧІ В НЬО ДЕЛІ, Індія, влаштували велику протисоветську демонстрацію під соєтовською амбасадю. Сотні жінок, чоловіків і дітей перемаршували поїзд амбасадю з афганськими прапорами і транспарантами, на яких були написи в афганській, гіндуській і англійській мовах „Смерть Москві“, „Росіяни геть з Афганістану“, „Брежнєву смерть“ і т.п. Демонстранти спалили соєтські прапори і портрет Брежнєва. Змішані відділи поліції не розганяли демонстрантів.

Після презентації Б. Гаргай привітав на залі гостей, між ними були присутні голова ЦУ СУМ мгр Є. Гановський з дружиною, голова Криволаїв Виховної Ради Михайло Шмідгель з дружиною, та інші члени центральної й крайових організацій СУМ. Відтак Б. Гаргай попросив до слова голову КУ СУМ-А Аксольду Лозинського, який у слові до дебютанток казав їм на шлях і мету, що до них повинні примувати ці гарні ідвічата. Відтак закружляли у танці дебютантки з їхніми ескортами під звуки оркестри „Іскра“. Забава продовжувалася до пізньої години.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

З чотирьох місяців свого існування УКОРН уже виготовив стільки катехитичних матеріалів. Тепер уже залежить від владик та єпископів, щоб перевели цю чудову, модерну східно-християнську катехитичну програму (в українській мові) у життя. Тільки при співпраці церковних властей, катехитів — чи то єпископів, сестер, чи мирян — зможуть реалізувати пляни УКОРН.

Другий директор Осередку о. шамб. Ярослав Данилюк (Філадельфія) представив владикам фінансові потреби Осередку. Слїдувала коротка дискусія.

У найближчих місяцях УКОРН представить владикам свій статут та бюджет для офіційного одобрення. Всі єпархії Америки й Канади матимуть своїх представників при УКОРН. На зборах управи в середу, 1-го квітня, були присутні також і два найдаліше віддалені владики: Кір Ернст Хімм (Брит. Колумбія) та Кір Дмитрій Грещук (Едмонтон).

Вигляди на майбутнє дійсно позитивні. Владика Василь Лостен (Стемфорд) недовів після зустрічі з представниками УКОРН заявив, що він закупить наперед катехитичні підручники у вартості кількох тисяч доларів та дасть пожертву від своєї єпархії на біжучі видатки Осередку. Управа УКОРН має тверду надію, що інші владики також щедро відгукнуться на прохання про підтримку, зрозумівши, що солідно опрацьована восьмирічна катехитична програма — це прекрасний пам'ятник тисячоліттю християнства в Україні.

За інформаціями про працю УКОРН та в справі одержання „Вісника“ УКОРН слід звертатися на адресу: Ukrainian Catholic Religious Education Association, 135 La Rose Avenue, Weston, Ontario M9P 1A6, Canada

Після презентації Б. Гаргай привітав на залі гостей, між ними були присутні голова ЦУ СУМ мгр Є. Гановський з дружиною, голова Криволаїв Виховної Ради Михайло Шмідгель з дружиною, та інші члени центральної й крайових організацій СУМ. Відтак Б. Гаргай попросив до слова голову КУ СУМ-А Аксольду Лозинського, який у слові до дебютанток казав їм на шлях і мету, що до них повинні примувати ці гарні ідвічата. Відтак закружляли у танці дебютантки з їхніми ескортами під звуки оркестри „Іскра“. Забава продовжувалася до пізньої години.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

Учасники пізно верталися домі, після заключного слова К. Василіка, який подякував учасникам балу, бажаючи дебютанткам багато щастя й успіхів у житті та запрошуючи всіх взяти участь у наступних заходах.

Марія П'ятка

Учні школи СУМ-А

в поклоні Кобзареві

На святі Т. Шевченка учні школи Українознавства Осередку СУМ-А в Нью Йорку (молодші класи) виконують „Садок вишневий”.

Школа українознавства Осередку СУМ-А в Нью Йорку рік-річно у місяці березні схиляється в поклони генієві і пророкові Тарасові Шевченкові. І цього року всі класи, починаючи від дошкільця до найстаріших учнів-матурантів старанно приготували програму під керівництвом вчителів усіх класів, а в старших класах — викладача української літератури. Свято відбулося в суботу, 28-го березня, в залі Дому В.Ф. при 136, 2-га авеню в Нью Йорку. Цього дня, вже о 9-й год. ранку, учні зібралися до школи, щоб повторити програму по класах та бути готовими до виступу. В годині 12-й зазвонив дзвінок, організованим порядком всі учні увійшли до головної залі і зайняли за класами призначені місця. Залю виповнили батьки гості.

Привітавши присутніх, директор школи проф. П. Андрієнко-Данчук відкриває свято, зазначаючи, що сьогодні всіх класів слово „Великого поета „Свого Україну любіть, любіть її во врятує...“ за неї Господа молють...“ та зазначили, що ми всі разом вибрали найкращу дорогу на чужині поселення — це плекання рідного слова, бо рідна мова — є найдорожчим і найціннішим скарбом кожного народу: зникає мова, зникає нація.

Програму започаткували учні пісню „Поклін Тобі, Тарасе!”

Класа дошкільця, — учителька Лідія Квасній, — виголосила збірний вірш „Любим тебе, наш Батьку Тарасе!“, перша класа, — учителька Юлія Шоста, — збірний вірш: „Біла портрета“ і „Наш поет“; друга класа, — учителька Марія Плісак, — „Учїтєся, брати мої!“, уривки з „Тополю“; третя класа, — учитель Осип Рошко, —

„Схід сонця“ і уривок з „Послання“, в якому учні виголосили окремі частини Бренда Тіна, Ліза Кобилецька, Михась Корнага, Івась Макар, Михась Ростішевський; четверта класа, — учителька Анна Заборська-Гелетей, — „Розриту могили“ виголосили учні: Геню Томашівський і Леся Гарасимчук, „Слава Україні — хлопці речитували „Сонце заходить“, а учениці продекламували уривок з поеми „Сон“, окремо виголосили фрагменти Христини Пенджола і Христини Пастирнак.

Всі учні відповіли „Садок вишневий”. Учні 12-ої класи виголосили самостійно реферати за окремими фрагментами з життя і творчості поета: дитинство — Дарка Лещук; викуплення з кріпацтва і творчість — Петро Шмигель; суспільно-політичні поеми — Ігор Стецько; заслання — Олесь Фурда; творчість після заслання — Микола Гришков; Тарас Шевченко і Шестидесятники та значення творчості Т. Шевченка — Дзвінка Кобаса. Кожен фрагмент був добре опрацьований і відчитаний, не забрав більше як дві-три хвилини, була концентрація на найголовнішому; за кожним рефератом були виголосені відповідні вірші — за тематикою і хронологією.

Учні 7-ої класи віддекламували „Лічу в неволі дні і ночі“ — збірна, супровідні слова учнів: Наталії Маслій Ірці Сисак, Юрія Верхоли, Олега Гломбовського, Михайла Томашівського, Христини Плісак. „Мені тринадцятий минало“ — Євген Кузів. Восьма класа передала

Маруся Решітнік.

Український Великдень

на телебаченні

Молодечий хор парохії в МекАду, Па.

На Великдень 19-го квітня цього року була передана з української католицької церкви в МекАду, Пенсильванія, через телевізійну студию канал 28 Вілкс Бетрі — Воскресна Утрень та частини Служби Божої від 11-ої до 12-ої години полудня.

Ця телевізійна станція своїм осягом обіймає вузький басейн, коліску перших українських організацій.

Українська церква в МекАду — мурована з чудовим іконостасом, прикрашена вишиваними скатертями, які вишивали жінки з парохії

під проводом Софії Левицької із мозаїками праці св.п. Баранського, із мистецькими вітражами та зівоні добуковинними навами архітекта Ястремського — як зівоні, так і внутрі добре зарекомендувала чудовий український обряд. Наші люди, а передусім хворі та немічні, які не змогли на Великдень бути присутніми в церкві зі слезами в очах вітали Христове Воскресіння у своїх мешканнях на телебаченні, завдяки добродушному серцеві президента телевізійної станції канал 28 Террі Балтимор, що уможливило цю передачу, про яку коментувала місцева англомовна преса.

Воскресну Утрень та Службу Божу співав парохіальний хор молоді. Члени хору, народжені вже тут, як і їхні батьки, себто третє ч четверте покоління, співали виключно в українській (канон А. Беделя) та деякі в церковно-слов'янській мовах.

Душпастир дістав багато телефонічних признань як від українців, так і від лавців інших національностей за чудову українську Великодню передачу, першу в історії вузького басейну.

Н.Н.

Молодь Чикаго вшанувала В.Івасюка

Українська молодь вшанувала тут пам'ять Володимира Івасюка у тридцять другу річницю його народження. Івасюк, наймолодший і найбільш популярний український композитор в Україні, майже певно, заморожений московськими кабінетами, тому, що він писав і співував красу України рідною українською мовою і відмовлявся писати на замовлення — чужою російською мовою.

У похоронній процесії Івасюка 22-го травня 1979 року взяло участь 10-15 тисяч звеличників його пісні. За свого короткого життя Володимир Івасюк написав понад 60 пісень і, напевно, немає у всьому світі української людини, що не чула пісень Івасюка. Далеко від України Танцю, і члени ансамблю „Громишів”. Українські

народні мелодії були музичним підложжям для хореографії. На цьому концерті не тільки виступали самі молоді виконавці. Цей повномасштабний, чудовий концерт запланувала, приготувала, переклала і в ньому виступала сама молодь та українська дітвора.

Інструктори і хореографи Балетної Школи молоді люди — Роксана Дика-Пилипчак і Юра Цепинський, які з дитинства виростили на сцені та дали захоплюють любителів українського танцю своїм майстерством танцю в народному та модерному стилі. Молода піаністка Надія Савин (чикагський незамінний фортепіановий акомпаньйор для хорів та солістів майже на всіх концертах) на цей концерт приготувала тріо „Гердан”, розміж іншим, він сказав, що

виконавці, напевно, не віддуть в концертне турне до Філадельфії, щоб не сталося так, як на конгресі.

Це був концерт української молоді на пошану молодого композитора, який своєю піснею зачарував тисячі української молоді у вільному світі (та мільйони на рідних землях). Із надхненням та любов'ю до пісні Володимира Івасюка ця молодь зуміла сама дати один із кращих концертів в українському Чикаго. Старші хіба що допомагали за кулісами, давали потрібну моральну підтримку і найбільше переживали.

Коли відкрилася остання куртина, сцену заповнила молодь. Тут були признання, квіти, гратуляції, і знову квіти, а з аудиторії оплескам не було кінця. Видно було і там поміж глядачами

Фрагмент з концерту В.Івасюка. Виступає середня група Школи Балету. (фото студії)

ни, на вільній землі Вашингтона, в Чикаго, приблизно сотня тут народжених української молоді складала квіти-черець під модерним портретом св. п. Володимира, співали його пісні й танцювали під звук його музики.

Концерт, присвячений музичній творчості В.Івасюка, влаштований молоддю патрістії св. Володимира й Ольги, відбувся в суботу, 4-го квітня цього року у виступі виповнений публікою (білі півтори тисячі) аудиторії школи Шопена. Концерт тривав три години, з яких кожна хвилина була насолодою і хвилюючою радістю.

У першій частині програми виступила відома солістка Оріса Любіньська з Канади і новостворене тріо „Гердан”. Христини Савин, Олена Галадза й Оля Кіналь. Крім зазначених, у цій частині виступали також заансовані члени танцювального ансамблю „Громишів”. Усі точки першої частини були композиції В.Івасюка, як в піснях, так і в танцях: „Чебрець”, „Баллада про дві скрипки”, „У долі своя весна”, „Пісня буде поміж нас”, „Баллада про мавпи”, „Коліска вітру”, „Водограй”, „Даліна”, „Червона рута”, „Два перстні” і „Я — твоя крило”.

Другу частину концерту викоповнює головна танцювальна. Виступали три групи: наймолодші і середній віком

учні Української Школи Балету та Народно-Сценічної писала всю музику для співа і танців, збирала молодих професійних музикантів та під час концерту диригувала симфонічною оркестрою у складі 17-ти осіб. Надія Савин і Юра Цепинський написали музику для одного з танців — „Дух волі”.

Танцюристів всіх разом було близько сотні. Всі учасники були подані у програмі, забагато було б всіх тут перерахувувати. Однак слід відмітити принаймні заансованих, якими були: Катя Дудич, Марта Гордиловська — Козичка, Роксана Дика-Пилипчак, Маруся Рейнарович, Христини Андрієнко-Вермінська, Володимир Біць, Андрій Вермінський, Михайло Біць, Ростик Зботанів, Іван Пилипчак і Юра Вермінський.

На цьому концерті декорацию, світла і звукову систему приготували молоді люди — Стефан і Михайло Пилипчак. Проект програмової обкладинки і декорації сцени приготував мистець Андрій Коваленко. Кошифранське програми був також молодий — диригент Петро Галадза. Двома мовами, по-українському й по-англійському, він коротко і змістовно представив молодого композитора В.Івасюка, його працю, життя і трагічний кінець. Між точками конференсь у веселій формі розважав присутніх, і

матерів і бабусь, зворушених до глибини душі, які витирали вперті слезини радості. Це ж мами й бабусі, що ночей не досипали — своїм доні чимові сорочки вишивали...а проект строїв приготувала також мама — Дана Дика.

До Української Школи Балету і Народно-Сценічного Танцю і танцювального ансамблю „Громишів” належать діти з різних українських парадій. Тому концерт мав повний соборницький характер як на сцені, так і поміж глядачами. Між численним духовенством своєю присутністю звеличили концерт новопризначений список Української Католицької Епархії Владика Лотоцький, ЧСВВ.

Найстаршими „учасниками” концерту були батьки, які разом з молоддю займали куртиною, стояли при дверях, свистком збирали дітвора, роздавали програмки, поміж ними і невідомий адміністратор Балетної Школи Роман Заяць, який багато вклав праці для успішного концерту.

У переведенні цього концерту учасники його побачили здібності молодих українських людей. І поки батьки будуть виховувати своїх дітей в українському ділі, посилаючи їх до українських шкіл та українських організацій, доти ще „Пісня буде поміж нас”.

Ол.Пошиваник

В УНІГУ — нові джерела для дослідів українського минулого

Учасники Гарвардської конференції для проблем джерелознавства — співробітники УНІГУ і вчені з Франції (сидять зліва) професори: Прицак, Лемерс, Беннігсен та Імалджик; (стоять зліва) проф. Вайнштайн (третій справа) та Інга Авербах з Марбурга (за Лемерс'є).

Кеймбридж, Масс. (ФКУ) — Одне з основних завдань, що стоять перед українською історичною наукою, це вивчення багатьох, але тільки частини (і тяжко) доступних турецьких та кримських джерел. Це дуже складна справа, що вимагає колективного зусилля багатьох спеціалістів і відповідного бюджету. Директор УНІГУ сам тюрколог, віддав мрію про реалізацію такого завдання. Однак, донедавна обставини не були сприятливі. Правда, за роки своєї діяльності в Гарварді проф. Прицак підготував кілька спеціалістів до вивчення османських джерел, але їх можливості були обмежені.

Справа турецьких джерел дуже складна. Турки-Османі мали коліс велику імперію, установи й канцелярії якої випродукували мільйони документів. Однак теперішня турецька республіка (наслідник імперії Османів) відносно бідна держава і не має грошей, щоб факхово зареєструвати оці свої документальні скарби. Крім того, реформа письма із 1928 року довела до того, що в усій Туреччині є не більше сотні людей, які знають арабське письмо і могли б читати старі документи. А до невідомості архівів турки не хочуть допускати чужинців. До того треба ще додати, що Кемаліська революція була спрямована проти османської держави, і в новій Туреччині досліді історії концентрувалися головним чином на археології та історії республіки.

Період османської держави, коли Туреччина була частиною „Східного світу”, уважався (і вважається ще нині) за час упадку, й учені, що думають про університетську кар'єру звичайно обминають його. Це, між іншим, спричинило, що ведучий турецький історик османської держави й Криму Халіль Іналджик (до речі, його батьки емігрували до Туреччини з Криму) покинув Туреччину (де мав кафедру в університеті Анкари) і прийнявши запрошення Чикагського університету, переселився до Америки.

На початку 1960 років керівник дослідів Східної Європи та ісламського світу в Паризькому університеті проф. Олександр Беннігсен використав свої широкі зв'язки з французьким містечком закордонних справ, а разом тодішню світову кон'юнктуру (приятельські французько-турецькі взаємини), здобув потрібні фонди і дістав дозвіл зфільмувати частину турецького державного архіву, що була впорядкована. Це так зв. відділ „мюгімме”, або „важливі акти”; тут ідеться про документи, які розглядалися на засіданнях „дивану” Великого Везира.

Проект проф. Беннігсена обіймав другу половину XVII та ціле XVIII сторіччя, якраз часи, коли Україна була в орбіті впливів турецько-татарського світу. Із фільмів було зроблено зрізки-копії, які опрацьовано після системи оригіналів. Таким чином у Парижі є понад 200 томів „мюгімме”.

Для опрацювання цього величезного джерельного матеріалу проф. Беннігсен дістав допомогу свого університету. Сім спеціально вишкolenі науковці співробітників досліджує оті документи. Між ними є співробітники кватерні „Гарвардської української студії”.

сам проф. Беннігсен, проф. Шанталь Лемерс'є, д-р М. Берендей та наслідник проф. Беннігсена — проф. Жіль Вайнштайн.

Досліджуючи турецькі архівні матеріали XVI-XVII сторіч, французькі вчені сконцентрували свою увагу на документах, що відносяться до найважливіших справ з точки погляду османської держави того часу: України Криму й Польщі. Тому для Паризької групи стало на порядку дня навізати близькі контакти, а то й співпрацю з проф. Іналджиком у УНІГУ.

У висліді переговорів, що тягнулися біля півроку, було вирішено, що у березні 1981 року відбудеться конференція в УНІГУ з участю Паризького та Чикагського центрів для усталення наукової співпраці. І дійсно, 26-го березня прибули до Гарварду з Парижу професори Беннігсен, Лемерс'є та Вайнштайн, із Чикаго — проф. Іналджик. Крім них, у нарадах взяли участь співробітники УНІГУ — спеціалісти від турецьких документів проф. Прицак, д-р Гаїда, Віктор Остапчук, проф. Шінасі Текін. — Гарвардські тюркологи та тюркологи з кількох сусідніх американських університетів: Ровд Айланд, Принстон й інші.

Головні наради були в днях 27-го і 28-го березня. Першого дня зитувалися проф. Вайнштайн про роботу Паризького центру, який вивчає турецькі документи УНІГУ ст., що відносяться до Північного Чорномор'я; проф. Іналджик про турецькі митні книги портів Кафи та Акерману з XV ст. Крім того, співробітник УНІГУ Патріція Кенеллі-Грімстед подала звіт про свою працю над описом архівних збірок України. Після кожної доповіді відбулася довга ділова дискусія учасників нарад.

Другий день (28-го березня) був присвячений організаційним справам. Було створено „Міжнародну Асоціацію для дослідів джерел історії України та країн Чорного моря XV-XVIII ст.” з центром в УНІГУ. Головою обрано проф. Прицака, а його заступниками трьох відповідників головних установ: проф. Вайнштайн — від Паризької групи, проф. Іналджик — від Чикагської групи та проф. Сисин від УНІГУ.

Паризька група не прийшла з порожніми руками. Вони передали для УНІГУ до публікації збірку понад 200 невідомих досі документів про основника Запорозької Січі Дмитра Байду Вишневецького: 120 з турецького архіву та 80 із Венеційського. Збірка документів про Вишневецького буде першим томом видання нової асоціації.

Два дальші проекти було схвалено на найближчих п'ять років: Збірка турецьких і венеційських документів до історії Козакичів 1550-1648 рр. (приняв дві томи) та документи доби Богдана Хмельницького.

Оця остання подія в УНІГУ є доказом, як важливо мати загально визначну в науковому світі українську інституцію. Таким чином, при активній співпраці вчених із інших країн можна здійснювати великі наукові проекти, які нам самим було б ще не під силу. Це заразом вводить українську проблематику як важливе звено на світову арену.

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧНА ДОПОМАГАЄ ВАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Роман Ващук

Н. Світлична і Е. Кузнецов

закликають до співпраці

Заходами Жидівсько-Українського Студентського Діялогу в Торонто, Онт., відбувся в середу, 4-го березня ц.р., в залі Medical Sciences Auditorium спільний виступ відомих правозахисників Надії Світличної і Едварда Кузнецова. Присутніх на цьому вечорі було до 300 осіб, членів української і жидівської громад.

Вечір коротким вступним словом відкрив представник Українського Студентського Клубу Дана Боечко. Першого доповідача Надію Світличну представляв Ерік Гангбар, представник Союзу Жидівських Студентів. Н. Світлична поінформувала присутніх про сучасний стан руху опору в ССР, користуючись при тому послугами перекладача Тараса Закидальського. Вона постійно підкреслювала, що учасників різних віток дисидентського руху, а особливо українців і жидів,

багато більше факторів об'єднує, ніж роз'єднує, хоч всі вони мають свою окрему національну і релігійну специфіку. Головний ворог усіх народів ССР, заявила вона, — це режим. Згадавши Світлична і Йосифа Зельська, члена Української Гельсінкської групи жидівського походження, який тепер відбуває покарання. Едвард Кузнецов, учасник невдалої спроби піратів літак Аерофлоту в Ленінграді в 1970 році, попередив свій виступ про його „довгий лет до свободи” декарими заввагами про жидівсько-українську співпрацю. На його думку, треба всіма силами підтримати діяльність Комітету для єврейсько-української співпраці в Єрусалимі, якого він сам є симпатиком. Він ствердив, що ворог найбільше боїться саме співпраці між іншими народами ССР. Як приклад, гість з Ізраїля подав „Ленінград-

ську аферу”, в якій він брав участь. У зв'язку з цією справою заарештовано шістнадцять осіб — 14 жидів і два не-жиди. Слідчі КГБ попереджували не-жидів, що їм прийдесть дорого заплатити за те, що посміли перевести спільну акцію з жидами. Так воно сталося. Всі жидівські учасники „афери” вже на волі, а двоє їхніх нежидівських друзів ще караються у советських „виправно-трудових” закладах.

Свій виступ Кузнецов переплів більш-менш свіжими дотепними анекдотами. Питання, яких з уваги на брак часу було небагато, були переважно не дуже і стосувалися теми вечора.

Взагалі треба відзначити, що зустріч жидівської й української громад з Кузнецовим і Світличною проходила в конструктивній атмосфері.

Д-р Є. Рослицький виступить на міжнародному конгресі

Ель-Загагі, Єгипет. — Від 22-го до 28-го серпня ц.р., тут в університеті Загагі, відбуватиметься Перший Світовий Конгрес по занепадінні довкілля та його охороні від пестицидів, на якому в ролі передсідника сесії — „Пестициди, мікробіологічна активність і врожайність“ запрошено д-ра Євгена Рослицького із Державного дослідного інституту при університеті Західного Онтаріо в Лондоні, Канада. Минувшого року вдруге пере-

Т. Шумилович отримав відзначення

Говернорс Айленд, Н.Й. — З поміж багатьох малайрів та різного роду картин і малярських технік, маляр Тарас Шумилович отримав щільний ряд нагород на виставці, що відбувалася тут від неділі, 5-го квітня до п'ятниці, 17-го квітня ц.р.

За найкращий твір признано олійю Т. Шумиловича, яка відтворила гелікоптер, картину відкритою спеціальною стяжкою, а мистецьві передано грошову нагороду, як також за картину — „Вежа біля Кейп Генрі“, що в своїй категорії зайняла перше місце і її відзначено голубою стяжкою. Йому теж признано третє місце за іншу морську картину і почесне відзначення за графіку — „Українська церква в Дрогобичі, XVII ст.“.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВХОВУВАТИ ДІТИНУ.

Між двома матерями

(Продовження зі стор. 2)

Гільду ніколи вже не називатиму своєю мамою, але й забути її не зможу. Я подивляю її велику мужність, велике її розуміння життя, а в цьому і мене, бож, коли вона відійшла, то тільки з думкою про моє справжнє добро. А я цього, ще донедавна, не розуміла... У Гільди також уже інше, окреме життя, і там у її родині я була б уже чужа, а — їм і вони — мені...

А тут, у цьому домі — моє серце, воно належить до нього... Віра відклала щоденник, не закриваючи його. До відкритих вікон підійшов місяць; спочивав біля них, розсипавши срібні перстені по саду. У сусідньому домі обізвалася флейта; з нею співісся в одну мелодію Маріян голос, сповнений радісної материнської ніжності.

Кінець.

ПОДЯКА

Моя сердечна подяка Науковому Товариству ім. Шевченка та Білоруському Інституту Науки й Мистецтва за величезний присвячений пам'яті мого Покійного Чоловіка Лева Олександровича Окішневича. Щиро дякую Велимишановним Промовцям за цікаві та змістовні доповіді, а також за мистецьке читання уривків зі спогадів та творів мого Чоловіка. Дякую всім Присутнім, що прийшли на цей вечір. Моя щира подяка Велимишановним Паням за тепле прийняття і смачну перекуску. Зі щирою повагою. ВІРА ОКИШНЕВИЧ з сином ЮРИЄМ

Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.

у підготовці до святкування 1000-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ запрошує на озвучений показ прозірок, картин українських дерев'яних церков

ТЕТЯНИ БАЮК під заголовком

„НЕОПАЛИМА КУПИНА“ в суботу, 9 травня 1981 р., о год. 6:30 веч. в аудиторії собору св. Володимира і Ольги

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА під пров. ЛІДІ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх (ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 8-го травня 1981 року, о годині 7:30 веч. ВЕЧІР ПОЕЗІЙ МИКОЛИ СИНГАЇВСЬКОГО у виконанні двадцяти студійців; дітей і молоді.

Я. Сусленський... (Продовження зі стор. 1)

Тель Авів, 1971), книжка присвячена 65-річчю українці Олені Григорівні, яка врятувала авторку, жидівську дитину. Письменниця з вином всієї подяки пише, що, якщо б була скульптором, то викула б статую з цієї шляхетної жінки, а що є письменницею, то ставить їй пам'ятник словом, цією своєю книжкою. Жиди знають і про те, що чимало українців згинувало за те, що рятували жидів та й усі ті, що допомагали жидом, наражували своє життя.

Жиди збирають призи, вища жертв голокосту — і з усіх 6-ти мільйонів знають уже коло 3.5 мільйона жертв. В Єрусалимі поставили пам'ятник жертвам німецького голокосту. На лежало б також ушанувати пам'ятником не-жидів, які загинули за те, що б жили жиди! Треба об'єднуватися для більшої сили, бо тільки сильного противника більшовики бояться. Я. Сусленський цитував совєтську пресу і подавав факти, як діють совєти, друкуючи видумки і фальші, щоб не допустити до порозуміння українців з жидами. Про совєтські методи треба об'єднуватися Захід, а самими у злагоді єднатися, не спинаючись над самим минулим і без ненависті.

Якраз з притиском це говорив Я. Сусленський у Клівленді, де судовий процес проти Івана Дем'янюка міг би довести до погіршення зв'язків. Але, на щастя, до такого не дійшло. Папа Іван Павло II при зустрічі з жидівськими провідниками у Німеччині зважав їх до діалогу з християнами. Це знайшло відраду відгук, бо провідники сіоністів на з'їзді в Єрусалимі пропонували уже діалог з магомєтанами. Після порізнення, вони і голокосту настав чин на замирення і зв'язки. Ніхто не повинен думати про відплату, про пімсту за минуле.

По думці своїх переконань він організував у Ізраїлі Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків. Перед тим він належав також до Громадського Комітету Єврейської — Української співпраці, який видав перше число чотиримовного журналу „Контакт“ (про що „Свобода“ інформувала українську сторону).

Для пропагування порозуміння і поза Ізраїлем Яків Сусленський відбув уже по-дороз до Англії, де знайшов велике розуміння для цієї справи, а тепер відвідує більші міста ЗСА і Канади, зустрічаючись з провідниками обох народів, щоб заснувати комітети зв'язків, які згодом можуть об'єднатися у краєове товариство. Найближчим досягненням жидівсько-українських зв'язків є вислання у „Яд Вашем“ признання Митрополитові Андрєві Шептицькому звання Праведника світу, що його надає тим особам, які рятували жидів від нацистів у роках голокосту, спеціальна комісія Єрусалимського Інституту Пам'яті Жертв Нацизму і героїв опору — „Яд Вашем“. Про це звання почав старатися ще в 1962 році головний рабин лєтунства в Ізраїлі Давид Кагане, але з чисто політичних причин досі не було успіху. Товариство зібрало 500 підписів на поновленню внеску і сподівається, що ще в цьому році великий Митрополит Шептицький буде проголошений Праведником світу.

Оцінюють, що завдяки Митрополитові врятувалося від загибелі 400 жидів, переважно дітей. Знають, що також світські особи, а навіть цілі села рятували жидів від видачі німцям. Я. Сусленський цитував з книжки Доні Розен „Ліс — мій приятель“ (Нью Йорк —

Тель Авів, 1971), книжка присвячена 65-річчю українці Олені Григорівні, яка врятувала авторку, жидівську дитину. Письменниця з вином всієї подяки пише, що, якщо б була скульптором, то викула б статую з цієї шляхетної жінки, а що є письменницею, то ставить їй пам'ятник словом, цією своєю книжкою. Жиди знають і про те, що чимало українців згинувало за те, що рятували жидів та й усі ті, що допомагали жидом, наражували своє життя.

Жиди збирають призи, вища жертв голокосту — і з усіх 6-ти мільйонів знають уже коло 3.5 мільйона жертв. В Єрусалимі поставили пам'ятник жертвам німецького голокосту. На лежало б також ушанувати пам'ятником не-жидів, які загинули за те, що б жили жиди! Треба об'єднуватися для більшої сили, бо тільки сильного противника більшовики бояться. Я. Сусленський цитував совєтську пресу і подавав факти, як діють совєти, друкуючи видумки і фальші, щоб не допустити до порозуміння українців з жидами. Про совєтські методи треба об'єднуватися Захід, а самими у злагоді єднатися, не спинаючись над самим минулим і без ненависті.

Якраз з притиском це говорив Я. Сусленський у Клівленді, де судовий процес проти Івана Дем'янюка міг би довести до погіршення зв'язків. Але, на щастя, до такого не дійшло. Папа Іван Павло II при зустрічі з жидівськими провідниками у Німеччині зважав їх до діалогу з християнами. Це знайшло відраду відгук, бо провідники сіоністів на з'їзді в Єрусалимі пропонували уже діалог з магомєтанами. Після порізнення, вони і голокосту настав чин на замирення і зв'язки. Ніхто не повинен думати про відплату, про пімсту за минуле.

По думці своїх переконань він організував у Ізраїлі Товариство Єврейсько-Українських Зв'язків. Перед тим він належав також до Громадського Комітету Єврейської — Української співпраці, який видав перше число чотиримовного журналу „Контакт“ (про що „Свобода“ інформувала українську сторону).

Для пропагування порозуміння і поза Ізраїлем Яків Сусленський відбув уже по-дороз до Англії, де знайшов велике розуміння для цієї справи, а тепер відвідує більші міста ЗСА і Канади, зустрічаючись з провідниками обох народів, щоб заснувати комітети зв'язків, які згодом можуть об'єднатися у краєове товариство. Найближчим досягненням жидівсько-українських зв'язків є вислання у „Яд Вашем“ признання Митрополитові Андрєві Шептицькому звання Праведника світу, що його надає тим особам, які рятували жидів від нацистів у роках голокосту, спеціальна комісія Єрусалимського Інституту Пам'яті Жертв Нацизму і героїв опору — „Яд Вашем“. Про це звання почав старатися ще в 1962 році головний рабин лєтунства в Ізраїлі Давид Кагане, але з чисто політичних причин досі не було успіху. Товариство зібрало 500 підписів на поновленню внеску і сподівається, що ще в цьому році великий Митрополит Шептицький буде проголошений Праведником світу.

Оцінюють, що завдяки Митрополитові врятувалося від загибелі 400 жидів, переважно дітей. Знають, що також світські особи, а навіть цілі села рятували жидів від видачі німцям. Я. Сусленський цитував з книжки Доні Розен „Ліс — мій приятель“ (Нью Йорк —

Тель Авів, 1971), книжка присвячена 65-річчю українці Олені Григорівні, яка врятувала авторку, жидівську дитину. Письменниця з вином всієї подяки пише, що, якщо б була скульптором, то викула б статую з цієї шляхетної жінки, а що є письменницею, то ставить їй пам'ятник словом, цією своєю книжкою. Жиди знають і про те, що чимало українців згинувало за те, що рятували жидів та й усі ті, що допомагали жидом, наражували своє життя.

Роман Татарський... (Продовження зі стор. 1)

данія супроти Окружного Комітету сповнили. Секретар Г. Корб'як заподав, що Управа на протязі каденції відбула п'ять нарад, в тому три засідання, та окремо три організаційні збори. Фінансовий референт Я. Базюк склав звіт із фінансового діловодства. Організаційний референт Є. Репета, звітуючи, зупинився над організаційними труднощами, які слід розв'язати новими методами праці та піднесенням кваліфікацій організаторів. Він звернувся, що корисним для УНС було б скоротити Конвенцію до трьох днів наради і тим чином заощадити на витратах у користь дотаций на суспільно-наукові цілі. Докладніший звіт склав референт преси і кореспонденції Василь Папіж. Він працював не тільки в Окружному Комітеті, але теж як його представник в інших громадських організаціях. При тому спостерігав діяльність організованої громади, окремих акцій та імпрез і про це дописував до щоденника „Свободи“ та інших часописів. На протязі каденції було поміщено його 35 доповідей і коротких статей. Він висловив подяку редакції „Свободи“, яка досі не відкинула ні одного його допису, а окремо за ту важливу роль „Свободи“, яка систематично та вичерпно інформувала українську спільноту в ЗСА та посередстві в цілій діяльності про всі аспекти українського суспільного життя. Оплески були виявом одобрення учасниками вдячності „Свободи“.

З повною увагою присутні прослухали цікавих інформацій та фактів про багатогранну діяльність УНС, що її представив у своєму слові головний секретар Володимир Сохан. Життєвою підставою УНС є його членство. Організуванню його приващується багато уваги та зусиль: видається нові роки поліс, вигідні для нових членів, улеглюється процедури прийняття, доповняється кваліфікаційні організаторів, а зокрема широко інформуються про забезпечення в УНС. Він поставив за приклад Детройт, де економічні умовини значно гірші тепер, ніж в інших Окружках, але при гармонійній співпраці та відповідних зусиллях вдалося приєднати стільки нових членів, що Округа виконала 84 відсотки призначеної квоти і цим вона зайняла третє місце серед Округ. На це склалася праця таких секретарів: Роман Татарський (В. 94) 53 члени (першун УНС); д-р А. Слюсарчук (В. 174) 38 членів (член Клубу Заслужених Союзівців); Г. Корб'як (В. 146) 14 членів; Ірина Літінська (В. 341) 12 членів; Я. Базюк (В. 175), Р. Куропась (В. 20) і Стелла Федік (В. 292) по 10 членів; П. Залуга (В. 183) 8 членів; Ольга Марущак (В. 82) і М. Бобер (В. 235) по 6 членів; Марія Пелехата і М. Шумилович по 3 члени і В. Лешук 1 член. Головний секретар теж сказав, що знайти дорогу до тут родженої генерації стало одним з найголовніших завдань УНС. Фінансово УНС збагачується і дійшов до поверх 45 мільйонів майна. Українська Будівля та різні інвестиції приносять збільшені прибутки і таким чином за боргові зобов'язання УНС своїм членам виплачує не перших 8, а 12 відсотків.

Союзівка не розрахована на прибутки, а радше на місце, де гуртується та виховується наша молодь і таким чином ми зберігаємо її для української спільноти. Союзівка стала теж місцем праці для багатьох студентів в часі ваканцій і джерелом заробітку на студії. УНССоюз поширює свою видавничу діяльність. Він спільно із Гарвардським Центром Українських Студій видає документальну публікацію про український голокост, фінансує фільм про поселення і життя українців в Америці, випускає теж короткий фільмовий монтаж про УНССоюз та його братсько-забезпечену діяльність. Як суспільно-громадська установа УНС задержує в українській спільноті в ЗСА свій традиційний престиж та значення. В Сохан поінформовав, що головний передсідник д-р Іван Філіс виздоровлює і вже в найближчому часі переїде на повний час пра-

ці. Цю вістку учасники Зборів прийняли з повним доволенням рясними оплесками. Згодом на внесення В. Дідика присутні на окремій картинці своїми підписами поклали д-рові І. Філісові повного виздоровлення та дальших успіхів у його хосенній союзівці та громадській праці.

У дискусії над звітами порушено цілу низку союзівних та суспільно-громадських справ. Слово забирали: В. Дідик, Рома Дигдало, О. Серафим, В. Літінський, В. Колодич, Р. Куропась, З. Василькевич, В. Лешук, д-р А. Слюсарчук, Є. Репета, В. Папіж, О. Марущак, М. Кончак.

Внеском Володимира Дідика — голови Контрольної Комісії, уступаючій Управі уделено абсолютну більшість призначення. Згодом на внесення Ярослава Базюка — голови Номінаційної Комісії, до якої входили ще: Р. Куропась і Петро Залуга, переважно Роман Татарський — голова, Володимир Бойл-Борисевич — ексекютивний заступник, Роман Куропась — місто голова, Григорій Корб'як — секретар, Ярослав Базюк — фінансовий референт, Євген Репета — організаційний референт, Василь Папіж — референт преси і кореспонденції, П. Залуга, Д. Кошильовський, М. Кончак, Ірина Літінська і М. Бобер — члени. Контрольна Комісія: Володимир Дідик, д-р Атанас Слюсарчук і Ольга Марущак. Почесний голова — Володимир Дідик (без вибору).

Напрямні діяльності нововибраній управі з'ясував у своєму слові Василь Папіж. Він підкреслив найважливіше завдання — приєднання нових членів для УНССоюзу. Управа мусить здавати собі справу з того, що в Окрузі немає обласного організатора. Тому слід частим контактом із секретарями та членством взагалі, щомісячними сходинами-перебірками та іншими засобами стимулювати організаційну працю. Для піднесення організаційних кваліфікацій секретарів та організаторів слід влаштувати семінари та вишкільні курси, будь-то окружні, будь-то загальноокружні. Окружний Комітет УНС повинен, як і досі, займати місце в громаді, як поважна громадська установа, активізувати в суспільно-громадській роботі Відділи та їхнє членство. Крім цього, повинен на протязі каденції влаштувати для членства УНС та громади взагалі бодай одну культурну імпрезу, заангажовуючи до неї залежно від потреби високомистецькі чи інтелектуальні сили. Напрямами прийнятні оплесками. На найближчому засіданні нововибраній Управі вони повинні бути розроблені на план праці.

Уточні „внески і запити“ мгр О. Серафим запропонував заангажувати до організаційної праці в УНС фахівця життєвого забезпечення, а д-р А. Слюсарчук піддав думку, щоб „Свободу“ та англомовний тижневик вислати деякий час не-членам і таким чином інформувати ширший загаль про УН Союз; Є. Репета знову запропонував нав'язати співпрацю з кредитівками, щоб вони пропонували своїм членам гіпотечне-моргеджове забезпечення в УНС.

У заключному слові нововибраній голові Р. Татарському підняв присутнім за участь у зборах та речевий підхід до порушених справ, а зокрема за поновний вибір. Він попросив про співпрацю не тільки вибраних членів Управи, але теж усіх секретарів та присутніх, бо тільки спільними силами та гармонійною співпрацею можна буде виконати прийняті зобов'язання супроти УНССоюзу і громади. Закриваючи ділову частину Зборів, Р. Татарський запросив усіх учасників на перекуску, що її організував Я. Базюк, а приготували пані: Маруся Базюк і Анна Кошильовська при співпраці декількох дружин членів Управи.

Діловий і наскрізь цікавий перебіг Зборів, а зокрема порушені теми були предметом розмов учасників, які за перекускою жваво розмовляли, обговорюючи різні можливі засоби для дальшого розвитку УНССоюзу, яким гордиться українська спільнота.

Василь Папіж

З БОННУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що західнонімецькі урядові чинники шораз настирливіше налягають на визначення дати запропонованих Совєтським Союзом розбросневих переговорів. Москва натискає на ту справу, бо потребує пропагандистного форуму, а крім цього хоче відвернути світову opinio від своїх імперіалістичних потягнень.

Центральне Об'єднання Буковинських Українців у ЗСА

дільність сумною вісткою зі своїм Членством та Українським Громадянством, що 17-го квітня 1981 р. у Нью Йорку, передчасно, відійшла у Вічність

сл. п. мгр Богосліва СТЕФАНІЯ ЖУКОВСЬКА з дому ЦИГАНЮК народжена 1911 р. у с. Борівці на Буковині, член УАК „Запорожжя“ в Чернівцях і ЗСА; співосновник Української Буковинської Громади в Нью Йорку і Центрального Об'єднання Буковинських Українців у ЗСА та постійний член Іх Управ.

ПОХОРОНИ відбудуться 22-го квітня 1981 р., на цвинтарі в Бавуд Бруку, Н. Дж. ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійної висловлюємо наші щирі співчуття.

УПРАВА

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. мгр. прав ДЕНИСА А. НЕСТОРОВИЧА буде відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в середу, 13 травня ц. р., о год. 9-й рано в церкві св. Йосафата, Воррен, Міч.

Просимо помолитися в цей день за спокій його душі.

Дружина — ОЛЬГА з ДІТЬМИ І ВКУКАМИ

3 невимовним жалем і смутком повідомляю Все Членство Союзу Українок і Сокальчан, що дня 20-го березня 1981 р. упокоїлася в Бозі на 83-му році трудячого життя

бл. п. СОФІЯ ХОМІНСЬКА вдова по бл. п. Д-рові Левові

довголітня голова Філії Союзу Українок і Громадська ділячка в Сокалі, за що відбула 10-літнє заслання каторжної праці в Казахстані. 22-го квітня ц. р., в сороковий день смерті було відправлено Поминальне Богослуження в церкві св. Йосафата, Парма, Огайо.

Синові інж. Романові і Родині висловлюю щире співчуття

Ірина Кашубинська секретарка Філії

В неділю, дня 17-го травня 1981 р., після Служби Божої в Українському Православному Соборі св. Володимира в Чикаго, Ілл.

буде відправлена ПАНАХИДА за ДУШУ

св. п. КОНСТАНТИНА ЙОСИПОВИЧА КЛЕПАЧІВСЬКОГО

директора Державного Банку України В ДРУГУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТІ.

Помолитися за його світлу душу запрошує — РОДИНА

Нове покоління...

(Продовження зі стор. 2)

В тому плані можна вмотивувати й інші моменти цього Східноєвропейського Кокус за Дегена, як і всіх подібних, яким би слід за цим зразком поглядати і які погляди напевно не заважатимуть. Ініціативу цих молодих українських професіоналів, організованих у Ньюджерському Українському демократичному кокусі на чолі з д-ром Богданом Витвицьким, треба тільки привітати. Бо навіть тоді, коли б їхній кандидат не виграв передвиборів, то й у тому випадку кори-

сть з праці Кокусу наявна. Пророблена, часто піонерська, така праця залишить напрямні у майбутнє і залишить конкретні здобутки — знайомства з відповідними чинниками, проторовані шляхи до об'єднань з іншими етнічними групами стейту: поляками, білорусами й словаками (їх вичислено тут у порядку їхньої численності, а не абетковому), і ще більш скріплену настанову серед цих молодих людей добуватися і далі голосу в загальній американській політиці.

A Ukrainian perspective on the news...

THE UKRAINIAN WEEKLY

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s). (Subscription rates: \$5 per year for UNA members, \$8 for non-members.)

My name is _____
I belong to UNA Branch: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of \$4.

His/her name is: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____
I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ФУНДАЦІЯ УВУ організує „ПОЇЗДКУ СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЄВРОПІ“

в часі від 15-го липня до 17-го серпня 1981 р. для студентів і вищих клас середньошкільників

ЩЕ Є КІЛЬКА ВІЛЬНИХ МІСЦЬ НА ПОЇЗДКУ, ТОМУ ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ НЕГАЙНО ДО 15-го ТРАВНЯ:

1. тільки на ПОЇЗДКУ СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЄВРОПІ або

2. на КУРСИ УВУ в МІОНХЕНІ

а) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass. З огляду на пізній час звертатися негайно на адресу відомої української агенції (залучаючи чек на 100 дол.):
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 254-8779

б) в справі програми, інтернату і стипендії до Dr. Petro Goy (Tel.: 212-228-1394), у вечірніх годинах.
UFU FOUNDATION
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(Про докладніші інформації диві наші оголошення у „Свободі“ дня 10-го, 18-го квітня).

Увага! Увага!

Торонто і околиця — Канада!
в СУБОТУ, 9-го ТРАВНЯ 1981 року,
о год. 3-ій по пол.
в залі паролії Преса. Євхаристії
при 515 Broadview Ave.
в Торонті, Канада
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

1. Відкриття.
2. Вибір президії зборів.
3. Звіти уступаючої Управи.
4. Звіти Контрольної Комісії.
5. Вибір нової Управи.
6. План праці на будуче.
7. Слово головного директора для Канади сен. ПАВЛА ЮЗІКА

До участі в Зборах запрошуються представників усіх Відділів Округу, а саме: голів, секретарів, касирів, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції. Також до участі в нарадах запрошуються членів УНСОюзу міста Торонто і околиці.

В Зборах візьмуть участь:

Сен. ПАВЛО ЮЗІК, головний директор для Канади
ВАСИЛЬ ОРИХОВСЬКИЙ, головний організатор
УНСОюзу
ВАСИЛЬ ДІДУК, головний радний

ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Шаран — голова

Теофіл Волошин — секретар

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР АЛЕКСАНДЕР ГЕЙГ знову виступив в обороні Польщі заявляючи, що З'єднані Стейти Америки зрівняли всієї торговельні зв'язки з Советським Союзом, якщо б СССР рішився повести військову інвазію на Польщу при допомозі військ Варшавського Пакту. Гейг при тому заявив, що його заява є узгоджена з президентом Роналдом Регеном. Політичні спостерігачі заявляють, що заява Гейга є великою моральною підтримкою для тих сил в Польщі, які змагаються за лібералізацію комуністичного режиму і здобуття більше свобод для робітництва. Однак речники Білого Дому заявили, що зрівняння торговельних зв'язків з СССР це тільки один з багатьох можливих протизаходів.

Чикаго й околиця!

Головний Екзекутивний Комітет
УНСОюзу
повідомляє, що
в п'ятницю, 8 травня 1981 р., о год. 7-й веч.
в Союзовому Домі в Чикаго, Ілл.
при 845 Н. Вестерн Авеню
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ

Учасність в нарадах повинні взяти урядовці Окружного Комітету, по два представники від кожного Відділу та конвенційні делегати, згідно з Правильником Окружного Комітету.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правильності Зборів.
3. Вибір президії.
4. Відчитання протоколу з останніх загальних зборів.
5. Звіт уступаючої Управи та Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами.
7. Удільнення абсолютної уступаючої управи.
8. Вибір нової Управи та Контрольної Комісії.
9. Внески, запити, різне.
10. Закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

д-р МIRON Куропас, заступник гол. прес. УНС
Інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС
Олена Олек, головна радна УНС
Михайло Сорока, головний радний УНС

Попередні Загальні Річні Збори, скликані на п'ятницю, 10-го квітня 1981 р. Головний Екзекутивний Комітет уневажнив на підставі одержаних протестів, звадомлень та списку учасників зборів.

Головний Екзекутивний Комітет

Окружний Комітет Відділів
Українського Народного Союзу
Скентонської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 17 травня 1981 р., о год. 7-й веч.
в залі Українського Братського Союзу
при 440 Вайомінг Авеню у СКРЕНТОНІ, Па.

До участі в зборах є запрошені всі Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

123, 144 і 280 — Скентон, 183 — Тейлор,
311 — Джесуп, 406 — Оліфант, 409 — Даннеморе

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії для переведення зборів.
3. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів.
4. Звіти членів Управи.
5. Дискусія над звітами.
6. Вибір Управи на 1981 рік.
7. Доповіді МАРІЇ ДУШНИК і СТЕПАНА ГАВРИША
8. Запити до представника Екзекутиву.
9. Схвалення плану праці на 1981 рік.
10. Річні справи й закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

Марія Душник, заст. голов. пресіданка УНС
Степан Гавриш — організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

проф. Микола Мартинюк, голова
Катерина Федірко, касир
Дженет Боланд, секретар

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ УНС 457 „КУЛЬТУРА“

що секретарем Відділу по смерті
пок. проф. НАДІЇ ЛИТВИНЕНКО є її заступниця
п. ГАЛИНА КІЛЯР.

Проситися членів надіслати вкладки на її адресу:

Helen Kilar

304 East 5th Street, Apt. 2B, New York, N.Y. 10003

СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО З УКРАЇНИ

ВИСТАВКА ЖИВОПИСУ-МАЛЮНКІВ-СКУЛЬПТУРИ

Каталог — монографія розміром 10 x 8 ін. подає на 90 сторінках 100 ілюстрацій, у тому 58 кольорових, із праць 20ти сучасних мистців України:

М. Грицьок, Ф. Гуменюк, В. Макаренко, І. Марчук, В. Са-
зона, А. Соломук, В. Стрельникова, В. Цюпка та інших.

20-сторінкова стаття українською, англійською та французькою мовами Миколи Мудрака, д-ра мистецтвознавства з Тексаского університету.

Лікусове видання, друковане в Мюнхені.

Ціна примірника (всі номеровані) — \$25.00

або їх рівновартість.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

Замовляти:

"Svoboda" Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (212) 227-4125

Заява...

(Продовження зі стор. 1)

7. Головна Контрольна Комісія стверджує, що в часі небутих і відсутності в Головній Канцелярії головного передсідника д-ра Івана Фліса праця Головного Екзекутивного Комітету проходила справно і в належному порядку у співпраці з головним передсідником д-ром Іваном Флісом, який брав участь у всіх рішеннях Головного Екзекутивного Комітету. Головний передсідник д-р Іван Фліс вже в короткому часі повернувся до шлоденної праці — виконання своїх обов'язків у Головній Канцелярії УНСОюзу.

Віддані Трудівники Українського Народного Союзу: Члени Головного Уряду, Члени Окружних Управ, Секретарі та Урядовці Відділів, Організатори, Делегати на 29-ту Конвенцію та Члени УНСОюзу!

Головна Контрольна Комісія звертається до вас із цим закликом у цей особливий час:
Тільки 13 років відділяв нас від 100-річчя існування та праці УНСОюзу. На протязі цього століття численні установи поставали, працювали і перестали існувати.

Український Народний Союз, немов гранітна твердиня, пройшов через катаклізм світових воєн та наших внутрішніх криз. Український Народний Союз завжди стояв на передовій позиції в обороні прав свого членства, української громади в ЗСА та в Канаді та українського народу на рідних землях. Український Народний Союз міг сповняти успішно цю роль тому, що зумів поставити на висоті Видавництва „Свобода“ і належно його розбудувати. Саме в цьому році сповнилося 88-річчя органу УНСОюзу „Свобода“, 48-річчя „Українського Тижневика“ та 28-річчя дитячого журналу „Веселка“.

На 30-й Конвенції УНСОюзу, яка відбуватиметься на 6 років перед історичною датою 1,000-річчя Хрищення України, ми повинні прийняти важливі рішення, як гідно включитися та достойно відзначити 1,000-річчю історії Христіанської України.

Український Народний Союз перебуває у своєму передконвенційному році. Головна Контрольна Комісія закликає нас усіх зокрема в цьому році іти слідом наших піонерів, які зуміли розбудувати УНСОюз і поставити основи під цю найбільшу українську організацію у ЗСА та вільному світі, — доложити усіх зусиль, щоб передконвенційна членська кампанія була успішною та дала значний приріст у членських рядах УНСОюзу.

Перед Українським Народним Союзом великі та важливі завдання! Допоможіть Українському Народному Союзові в його так важливій, важкій та потрібній службі українській громаді і поневоленому, але нескореному українському народові в Україні!

Докладні звіти з річної перевірки із висновками та пропозиціями резолюцій і рекомендацій Головна Контрольна Комісія пропонує Головному Урядові в травні ц.р. на річному засіданні.

За Головну Контрольну Комісію:

Іван Геврик, о. митрат Степан Біляк, Богдан Гнатюк

Тема Половчаків...

(Продовження зі стор. 2)

кої сім'ї це робиться всупереч букві документів в Гельсінкях.

ТАСС, користаючись ранішою розмовою з Михайлом Половчаком, батьком Володимира і Наталії, які добровільно вирішили не повертатися з батьками до СССР і про це своє бажання повідомили судові власті, знову переповідає про „злидення існування сім'ї Половчаків“, про їхній „відчай“, „знування і муку“, яких вони, мовляв, зазнають у З'єднаних Стейтах Америки. В кореспонденції ТАСС з Чикаго говориться також про багато недовірчостей, які, якщо б ближче їм приглянутись, вимагають судового втручання. Наприклад, М. Пахомов твердить, що адвокатам, оборонцям Володимира Половчака, вже заздалегідь було виплачено 44,000 доларів за те, що вони добиватимуться, щоб дитину було відірвано від батьків.

Батько Володимира, Михайло, нібито мав заявити кореспонденту ТАСС, що тепер „Володя живе у зовсім чужих людей, які хочуть обернути його у свою віру. Нам, — заявив батько, — навіть не дозволяють відвідувати його, лише зрідка приводять його до нас під вартою. Дитина стала нервовою, зляканою, я не виключаю, що їй вводять наркотики“, — каже Михайло Половчак.

„Радянська Україна“ розказує при тій нагоді про „несвідогди“ старших Половчаків, про звільнення Михайла з праці, про тяжку працю Ганни Пловчак, яка працює прибиральницею у шпиталі, про те, як інші діти змушуються над молодшим сином і дратують його „червоним“ та інші речі.

У заключенні газета пише, що ось, мовляв, подумайте, „якою суворого є дійсність, в якій опинилася радянська сім'я у З'єднаних Стейтах Америки, де офіційні власті всупереч здоровому глуздові надали неповнолітньому синові Половчаків „політичний притулок“. Викриком Михайла Половчака: „з нами поводяться страшиливо, просто по-звір'ячому“, — кінець своє чергове звідомлення про справу Половчаків советська газета.

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

у неділю, 17 травня 1981 р., о год. 2:30 по пол.
в залі УКЦеркви св. Володимира
при Зербі Авеню, ЕДВАРДСВІЛЛ, Па.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

До участі в зборах запрошуються Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:
29, 319 — Нантікок, 30 — Бресла, 99, 223, 278 і 282 — Вілкс Беррі, 189 — Едвардсвілл, 236 — Сейре.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії Зборів.
3. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів.
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами та удільнення абсолютної уступаючої управи.
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1981 рік.
7. Доповідь МАРІЇ ДУШНИК і СТЕПАНА ГАВРИША.
8. Запити до представника Екзекутиву.
9. Схвалення плану праці на 1981 рік.
10. Річні справи й закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Марія Душник, заст. головної пресіданки УНС
Степан Гавриш — організатор УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

мгр. Роман Дяків, голова
Катерина Лукач, касир
Василь Стефурин, секретар

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

„Сокол“ Київ на шостому місці

Закінчився гаківковий сезон у Вищій Лізі СССР. Між 12-ма клубами цієї ліги виступав єдиний український репрезентант „Сокол“ із Києва, який, маючи на своєму конті 20 перемог, п'ять ремісів і 19 поразок (45 точок), зайняв середнє — шосте, місце в кінцевому показнику таблиці ігор. Чемпіоном вийшов військовий клуб ЦСКА (77 точок), у складі якого виступають найкращі гаківкові таланти з різних республік імперії.

Цікаво, що в складі „Сокола“ бажав виступити ряд українських гаківкарів, які підсилюють головні чотири московські клуби, але російські спортивні політики не допустили до цього і замість них до Києва вивезли другорядних російських змагунів, з якими провів „Сокол“ і його тренери мали тільки клопоти.

Із 24-ох зареєстрованих гаківкарів в „Соколі“ тільки А. Данило, В. Сибірко, А.

Земко, С. Земченко і В. Голубович були українці, а решта — це російські й іншонаціональні гравці. В той же час у московських гаківкових клубах виступали такі українські гаківкари: ЦСКА — славний воротар В. Третяк, оборонець В. Лутченко і добрі нападники М. Дроздівський та В. Корженко; в „Спартак“ — воротар В. Дорошенко і оборонець В. Кучеренко; в „Динамо“ — оборонець М. Сліпченко і нападник А. Махінко; в „Крила Рад“ — нападники І. Ромашин та В. Феденко; в СКА Ленінград оборонець В. Локотко і нападник В. Кузьмин.

У клубі „Салават Юлаєв“ в м. Уфа — воротар В. Черендик, оборонець С. Падалько і В. Андросенко; в „Динамо“ Рига — нападники М. Шостак і А. Ємельяненко; в клубі „Хімік“ Воскресенськ — нападник В. Шуренко. Офіційний кінцевий показник таблиці ігор Вищої Ліги СССР, сезон 1980-81:

	Ігор	Точок	Голів
1. ЦСКА (Армія)	44	77	268: 98
2. „Спартак“, Москва	44	66	220: 124
3. „Динамо“, Москва	44	58	192: 114
4. „Трактор“, Челябінськ	44	47	167: 148
5. „Динамо“, Рига	44	46	148: 138
6. „Сокол“, Київ	44	45	151: 152
7. „Крила Рад“, Москва	44	45	148: 146
8. „Торпедо“, Горький	44	45	137: 153
9. „Хімік“, Воскресенськ	44	38	154: 169
10. СКА, Ленінград	44	34	122: 205
11. „Салават Юлаєв“ Уфа	44	15	110: 226
12. „Динамо“ Мінськ	44	12	89: 228

РОЗПОЧАВСЯ ФУТБОЛЬНИЙ СЕЗОН — 1981

В третій rundі ігор Вищої Ліги СССР минулорічний чемпіон кийське „Динамо“ переміг у Дніпропетровську місцевий клуб „Дніпро“ вислідом 1:0. Єдиного гола для киянів здобув Олег Блохін з карного.

В складі тієї чемпіонської дружини виступали: Роменський, Коньков, Болтач, Баль, Каплун, Лозинський, Буряк, Бойко, Євтушенко, Халсаліс, Колотов, Безсонів і Блохін.

Клуб українських вуглекопів „Шахтар“ з Донецька переміг у себе вдома „Чорноморця“ з Одеси вислідом 2:0. Переможні голи для господарів здобули Федоренко і Бондаренко. Крім них, у складі переможців виступали: Чанов, Варнавський, Горбунів, Кондратов, П'яних, Рудаков, Кравченко, Роговський, Соколовський, Старухін.

Новик Вищої Ліги „Таврія“ Симферополь на виїзді в м. Алма-Ата зустріч з місцевим клубом „Кайрат“ закінчила безрезультатно — 0:0. В складі „Таврії“ виступали: Юрковський, Матухов, Звягінцев, Маринцов, Петрів, Науменко, В. Причиненко, В. Причиненко, Синельник, Каталимов, Абинов.

Після 3-4-ої rundі веде „Спартак“ Москва (6:2 точок); далші місця займають кийське „Динамо“ (5:1 точок); „Динамо“ Мінськ (4:0); „Шахтар“ Донецьк (4:0); „Динамо“ Тбілісі (4:4); „Нефті“ Баку (4:2); „Торпедо“ Москва (4:2); „Динамо“ Москва (3:3); СКА Ростов (3:3); „Кубань“ Краснодар (3:3); „Таврія“ Симферополь (3:3); „Кайрат“ Алма-Ата (3:3); „Арабат“ Еріван (2:4); ЦСКА (2:4); „Пахтакор“ Ташкент (1:5); „Чорноморець“ Одеса (1:5); „Дніпро“ Дніпропетровськ (0:4); „Зеніт“ Ленінград (0:4).

ПЕРША ЛІГА

Відбулися вже дві rundі ігор в першій лізі, в якій виступає ряд українських клубів. І так, „Карпати“ Львів, які поставили собі за завдання повернутися назад до Вищої Ліги, перемогли „Кузбас“ Камерово 1:0 і „Трактор“ Павлодар вислідом 2:1. У складі „Карпат“ в цьому сезоні виступають: Шойницький, Родій, Копил, Гунько, Саулевич, Кочубинський, Буловчак, Безубяк, Шмундзяк, Дикий,

Мосора, Думанський і Салахов.

Три точки досі здобула дружина „Прикарпаття“ Івано-Франківськ (колишній Станіславів), яка в минулому мала назву „Спартак“. У зустрічах із цими ж дружинами, що і „Карпати“, „Прикарпаття“ ремісували з „Трактором“ 1:1 і перемогли „Кузбас“ 1:0. В складі „Прикарпаття“ виступають: Белей, Никитенко, Крупей, Ділай, Пахомов, Улінець, Іванченко, Юрченко, Климиук, Пристай, Терновський, Мороз, Ципле, Цимбал.

З інших українських клубів перемоги здобули „Колос“ Нікополь — „Лькомотив“ Москва 4:1; СКА Одеса — „Факел“ Воронеж 1:0; ремісували „Металург“ Запоріжжя — СКА Хабаровськ 0:0.

Зазнали поразок: „Металіст“ Харків — „Ністру“ Кишинів 1:2, „Зоря“ Ворошиловград — „Торпедо“ Кутаїсі 0:1 і СКА Київ — „Гурія“ Ланххути — „Торпедо“ Кутаїсі 0:1.

O.T